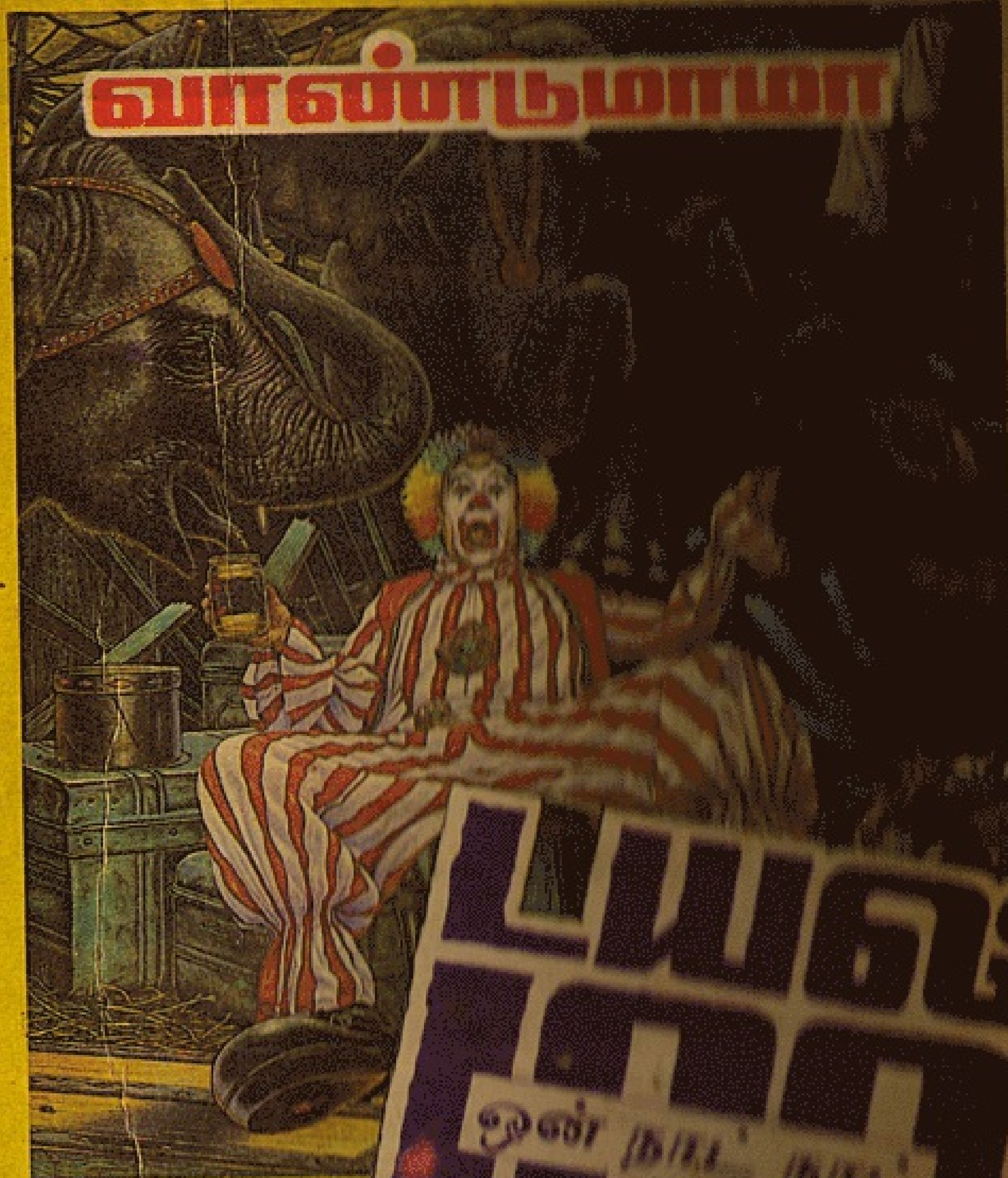
பார்வதி சித்திரக் கதைமலர் 15

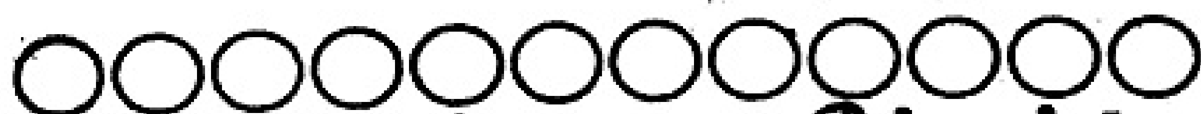

பார்வதி சித்திரக் கதைகள்-12

ரூ.4/-

கபீஷ் கதம்பம்

படிக்கத் தவறாதீர்கள்!

பூந்தளிர்

இங்கு ஆயிரம் இருக்கு.
ஆனா, ஒரு பூந்தளிர்
இல்லையே!

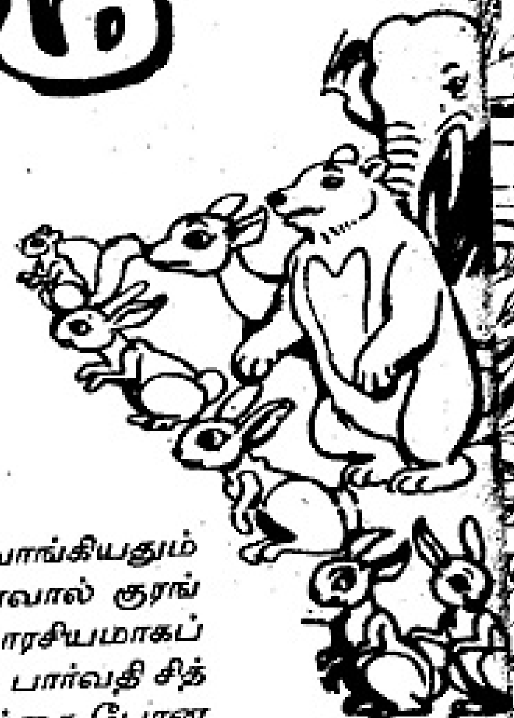

கபீஷ் கதம்பம்

JJS

அறிமுகம்

பூந்தளிர் பத்திரிகையை வாங்கியதும்
''ஹையா கபீஷ்!'' என்று மந்திரவால் குரங்
கின் சாகசச் செயல்களைச் சுவாரசியமாகப்
படிக்கும் உங்களுக்கு விருந்தாக, பார்வதி சித்
திரக் கதை தனது 12-வது புத்தகத்தை போன
ஸாக வழங்கி இருப்பதுதான் இந்தக் 'கபீஷ்
கதம்பம்!' உங்கள் அருமைத் தோழன் கபீ

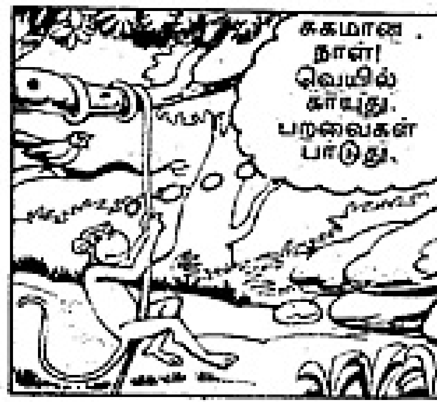

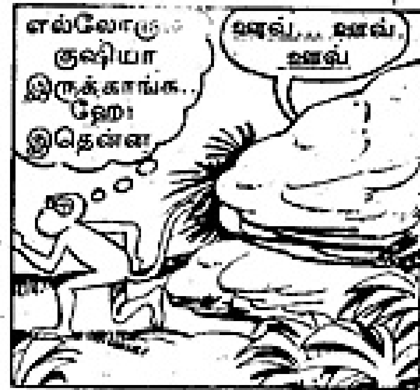
ஷின் சாதுரியங்களை நீங்கள் முன்பே படித்திருக்கிறீர்கள்தான். ஆனாலும் எத்தனை முறை படித்தாலும் அலுக்காத - ஆர்வம் குறையாத நிகழ்ச்சிகள் ஆயிற்றே கபீஷின் செயல்கள். தவிர பூந்தளிரில் நான்கு பக்கம் கபீஷ் கதையைப் படித்துவிட்டு, 'இன்னும் சில பக்கங்கள் கபீஷ் கதையைப் போடக் கூடாதா' என்று ஏங்கியவர்களுக்கும், 'கபீஷ் கதைகளை சேர்த்து வைக்காது போனோமே' என்று குறைபட்டவர்களுக்கும் 'கபீஷ் கதம்பம்' விசேஷ மகிழ்ச்சியைத் தரும்.

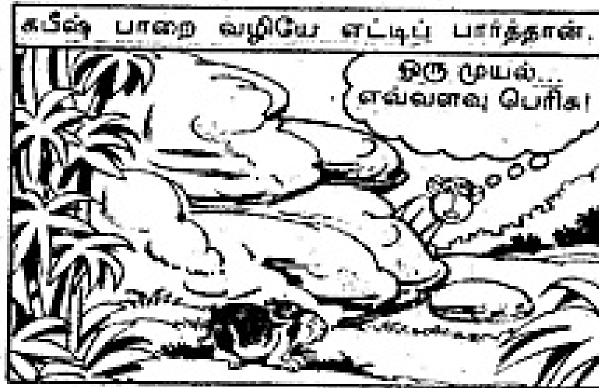
இந்தக் கதம்பத்தில் பதினைந்து கபீஷ் சாகசங்கள் அடங்கியுள்ளன. நீட்ட நீட்ட வளர்ந்து கொண்டே போகும் கபீஷின் மந்திர வாலைப் போல், உங்கள் மகிழ்ச்சியும் இதைப் படிக்கும் போது வளரும். கபீஷின் தோழர்களான பீந்து, பந்திலா, முத்து, பபூச்சா, சிகால், பீலு, பாஞ்சா, தோப்பையா மற்றும் கானகத்து நண்பர்களை மீண்டும் சந்தித்து மகிழப் போகிறீர்கள். விடுமுறையை உல்லாசமாகக் கழித்துக் கொண்டிருக்கும் உங்களுக்கு 'கபீஷ் கதம்பம்' மேலும் உற்சாகமூட்டும். பலமுறை படித்துப் படித்துச் சிரித்து மகிழப் போகிறீர்கள்.

—வாண்டுமாமா

கபீஷ்

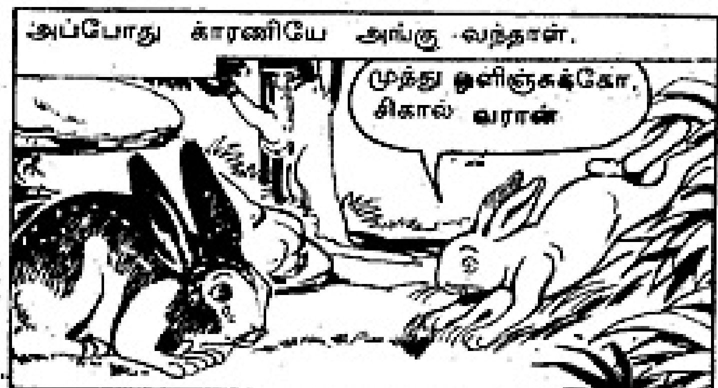

சுகமான நாள்! வெயில் காயுது. பறவைகள் பாடுது.

எல்லோரும் குஷியா இருக்காங்க.. நேற இதென்ன
ஊவ்... ஊவ், ஊவ்

கபீஷ் பாறை வழியே எட்டிப் பார்த்தான்.
ஒரு முயல்... எவ்வளவு பெரிசு!

என்ன விஷயம்? ஏன் நீ அழறே?
எல்லோரும் என்னைக் கேலி செய்யறாங்க... நான் குண்டா இருக்கேனாம்.

காரிணி அத்தையைத் தவிர யாரும் என்னை நேசிப்பதில்லை.

அப்போது காரணியே அங்கு வந்தாள்.
மூத்து ஒளிஞ்சுக்கோ, சிகால் வரான்

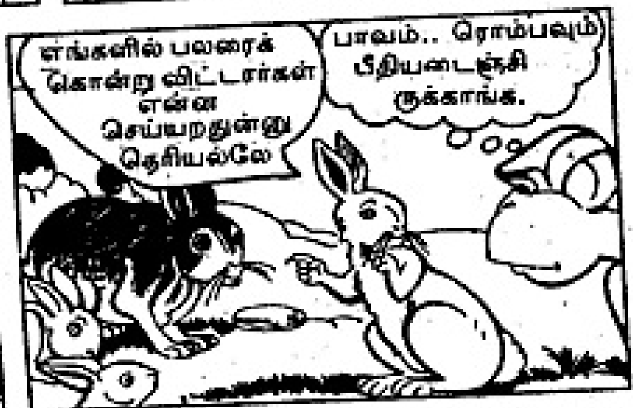

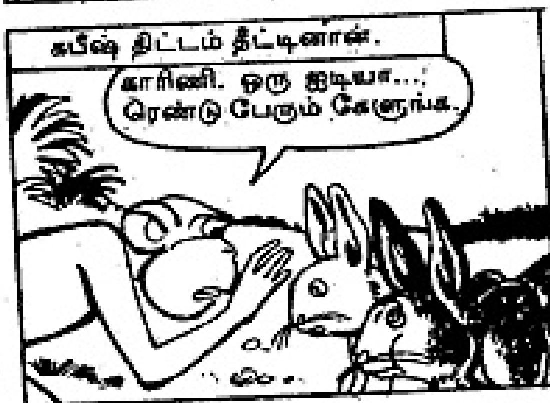

போயிட்டாங்களா?
ஆமா, அந்த நரிக்கூட்டம் யார்?

நாம் விரைவாக இங்கிருந்து போவோம் கபீஷ். வழியில் விவரமாச் சொல்றேன்.

சிகால், தன் உறவுக்காரங்களைக் கூட்டி வந்திருக்கான். தன்னோடு வசிக்க. ஒரு நரியையே தாங்கமுடியல்லே. நாலைஞ்சன்னா!

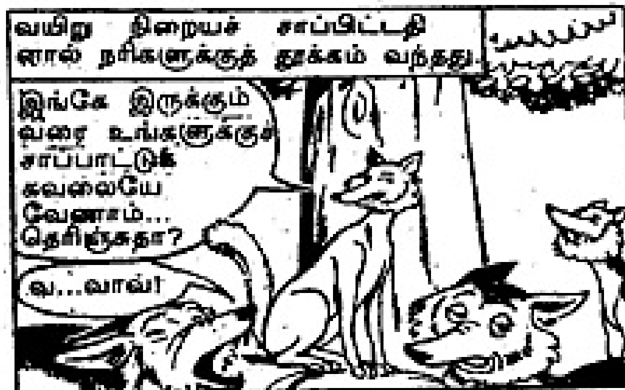

எங்களில் பலரைக் கொன்று விட்டார்கள் என்ன செய்யறதுன்னு தெரியல்லே
பாவம்.. ரொம்பவும் பீதியடைஞ்சிருக்காங்க.

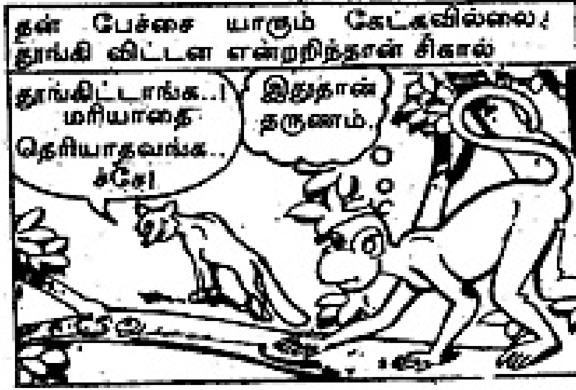

கபீஷ் திட்டம் தீட்டினான்.
காரிணி. ஒரு இடியா...; ரெண்டு பேரும் கேளுங்க.

சற்றைக்கெல்லாம் கபீஷ் சிகாலையும் அவன் உறவினரையும்தேடிக் கொண்டு போனான்.
என் திட்டம் பலிக்கும்னு நினைக்கிறேன்.

ஒரு ஆலமரத்தடியில் அவர்களைக் கண்டான்.
நிறைய முயல் மாமிசம் கிடைச்சது எனக்கு.
சிகால், நீ ராஜா போல வாழறேப்பா?
எனக்கும் தான்.

ராஜாவேதான். நான் எவ்வளவு தந்திரசாலி என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள்
அதை விரைவில் பார்த்துடலாம்.

வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டதி னால் நரிகளுக்குத் தூக்கம் வந்தது.
இங்கே இருக்கும் வரை உங்களுக்குச் சாப்பாட்டுக் கவலையே வேணாம்... தெரிஞ்சுதா?
வ...வாவ்!

தன் பேச்சை யாரும் கேட்கவில்லை! தூங்கி விட்டன என்றறிந்தான் சிகால்
தூங்கிட்டாங்க..! மரியாதை தெரியாதவங்க.. ச்சே!
இதுதான் தருணம்.

சிகால் உன்னைத் தான் தேடிக் கிட்டிருக்கேன்
ஏன்?

ஒரு மந்திரப் பழம் இருக்கு. அது உன் உருவத்தை இரும டங்காகப் பெருக்க வைக்கும்.

என் உருவத்தையும், பலத்தையும் நான் ஏன் பெருக்கிக் கொள்ளக் கூடாது- சிங்கமும் பயப்படும்!
நானும் அதை யேதான் நினைச் சேன்.

உன் அறிவிலே பாதி கூடக் கிடை யாது சிங்கத்துக்கு. இலகுவா அதன்
இடத்தைப் பிடிக்கலாம்.

உன்னை நான் எப்படி நம்பறது?
அந்தப் பழத்தைச் சாப்பிட்ட ஒருத்தனைக் காட்டறேன், வா.

கபீஷ் அருகிலுள்ள புல்வெளிக்கு சிகாலைக் கூட்டிப் போய் அங்கிருந்த முத்துவைக் காட்டி னான்.
அந்த முயலைப் பார்! அது சின்னக் குழந்தை தான். ஆனால் பெரிய முயலைவிட இரு மடங்கு இருக்கு.
நம்பமுடியலையே.

அந்தப்பழம் அற்புதங்கள் நிகழ்த்துது!
அருமைத் தோழா, கபீஷ்! அந்தப்பழம் இருக்குமிடத்தைக் காட்டுப்பா.

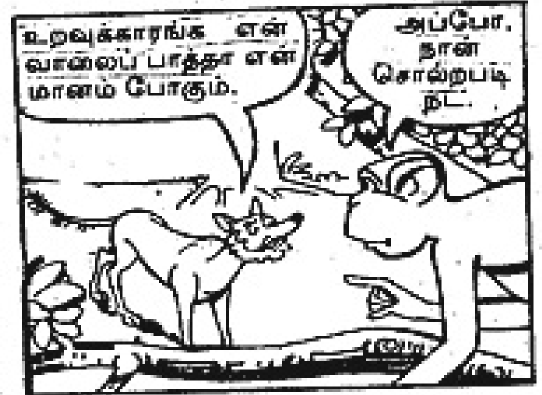

பிறகு—
அதோ, அங்கே!
மேலே போய் எனக்கு ஒரு பழம் கொண்டு வா.

நான் அதைத் தொட்டால் உனக்குப் பல்ன் இருக்காது.

நான் என் வாலினால் கட்டி உன்னை மேலே தூக்கறேன்.
அபாரம்! நான் தயார்!

கபீஷ் தன் வாலினால் சிகாலைச் சுற்றி இறுக்கமாகக் கட்டினான்.
என்னை மேலே... தூக்கு... ஏய் என்னது?

உதவி... உதவி... ஐயோ என் வால்

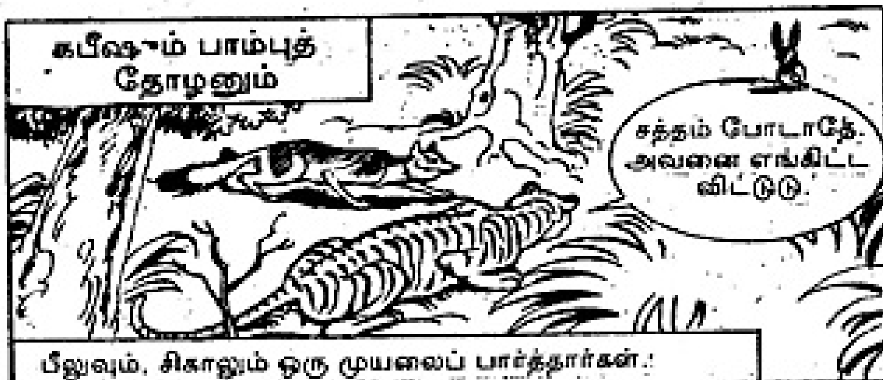

உறவுக்காரங்க என் வாலைப் பாத்தா என் மானம் போகும்.
அப்போ, நான் சொல்றபடி நட.

உறவுக்காரங்க வந்த போது சிகால் தன் வாலை மரத்தின் பக்கமாக மறைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.
இங்கே நீ என்ன பண்றே?
ஒரு முனிவர் என்னை ரெண்டு மாசம் உபவாசம்
இருக்கும்படி கூறி இருக்கார்.

ரெண்டு மாசமா?
பட்டினியா?
வாங்கப்பா, நாம் நம் வீட்டுக்குப் போகலாம்.

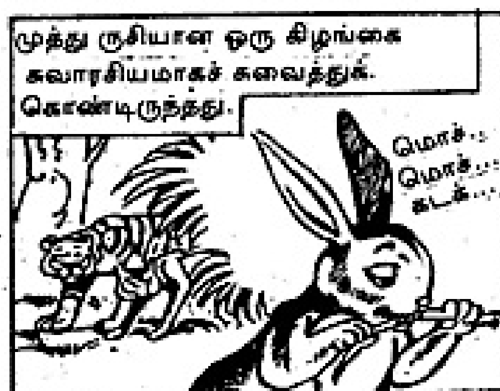

அன்று மாலையே உறவுக்கார நரிகள் கிளம்பிப் போயின. முயல்களுக்கு மகிழ்ச்சி.
கபீஷ், முத்துலைப் பார். இனி அவன் அழவே மாட்டான்.

கபீஷ்

கபீஷும் பாம்புத் தோழனும்
சத்தம் போடாதே. அவனை எங்கிட்ட விட்டுடு.
பீலுவும், சிகாலும் ஒரு முயலைப் பார்த்தார்கள்.

ஏன் வாலை மிதிக் காம வரமாட்டே நீ!
உஷ்ஷ்ஷ்..!

நீ ரொம்பக் கூச்சல் போடறே. ஆனா, அது நம் குரலைக் கேட்காம இருக்கறது தான் ஆச்சரியம்.

முத்து ருசியான ஒரு கிழங்கை சுவாரசியமாகச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தது.
மொச்... மொச்... கடக்...

உணவைச் சுவைப்பதில் மெய் மறந்திருந்த முத்து, சிகாலும் பீலுவும் தன் பின்னால் நிற்பதைக் கூட அறியவில்லை.
விந்தையான முயல்!
!!

ஆனால் ஜோரான கொழுத்த முயல்.
பட்டீர்

முத்து நினைவிழந்து சரிந்தது.
ஒரே அடியில் வீழ்த்திட்டேன். வா சாப்பிடலாம்.
பீலு, பொறு.

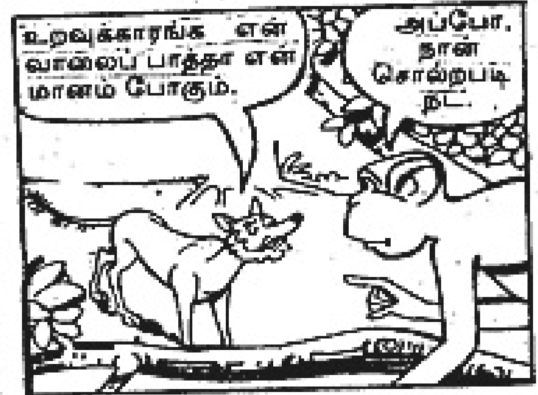

பிறகு—
அதோ, அங்கே!
மேலே போய் எனக்கு ஒரு பழம் கொண்டு வா.

நான் அதைத் தொட்டால் உனக்குப் பங்கு இருக்காது.

நான் என் வாலினால் கட்டி உன்னை மேலே தூக்கறேன்.
அபாரம்! நான் தயார்!

கபீஷ் தன் வாலினால் சிகாலைச் சுற்றி இறுக்கமாகக் கட்டினான்.
என்னை மேலே... தூக்கு... ஏய் என்னது?

உதவி... உதவி... ஐயோ என் வால்

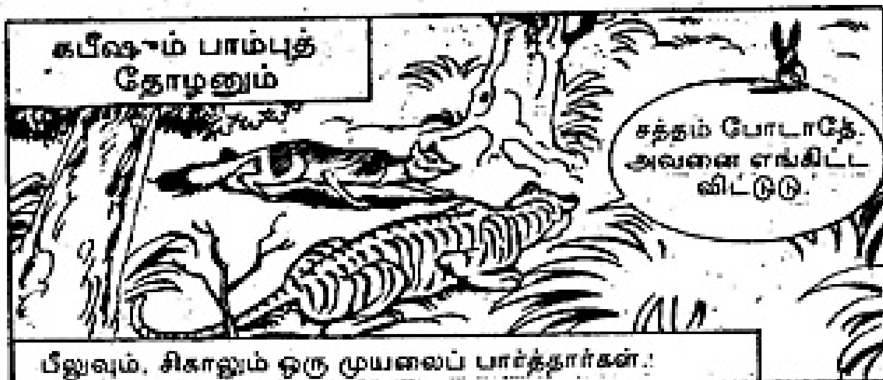

உறவுக்காரங்க என் வாலைப் பார்த்தா என் மானம் போகும்.
அப்போ, நான் சொல்றபடி நட.

உறவுக்காரங்க வந்த போது சிகால் தன் வாலை மரத்தின் பக்கமாக மறைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.
இங்கே நீ என்ன பண்றே?
ஒரு முனிவர் என்னை ரெண்டு மாசம் உபவாசம்
இருக்கும்படி கூறி இருக்கார்.

ரெண்டு மாசமா?
பட்டினியா?
வாங்கப்பா, நாம் நம் வீட்டுக்குப் போகலாம்.

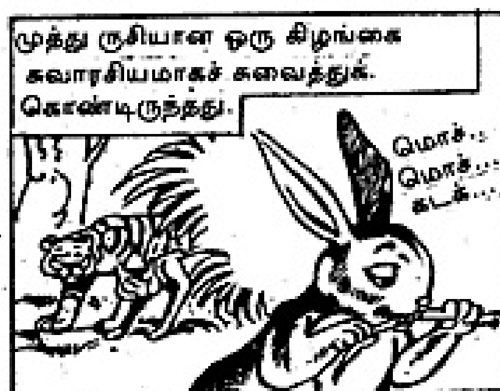

அன்று மாலையே உறவுக்கார நரிகள் கிளம்பிப் போயின. முயல்களுக்கு மகிழ்ச்சி.
கபீஷ், முத்துவைப் பார். இனி அவன் அழவே மாட்டான்.

கபீஷ்

கபீஷும் பாம்புத் தோழனும்
சத்தம் போடாதே. அவனை எங்கிட்ட விட்டுடு.
பீலுவும், சிகாலும் ஒரு முயலைப் பார்த்தார்கள்.

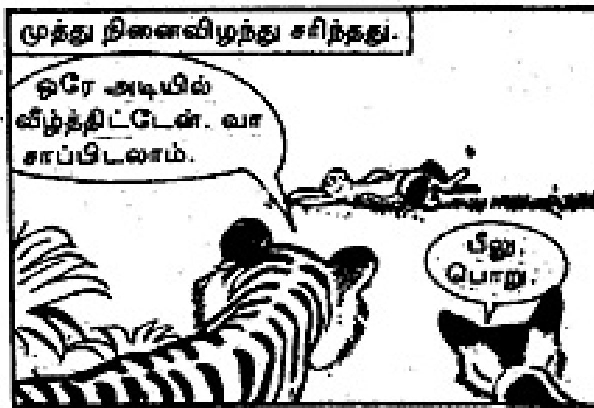

என் வாலை மிதிக் காம வரமாட்டே நீ!
உஷ்ஷ்ஷ்..!

நீ ரொம்பக் கூச்சல் போடறே. ஆனா, அது நம் குரலைக் கேட்காம இருக்கறது தான் ஆச்சரியம்.

முத்து ருசியான ஒரு கிழங்கை சுவாரசியமாகச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தது.
மொச்.. மொச்.. கடக்..

உணவைச் சுவைப்பதில் மெய் மறந்திருந்த முத்து. சிகாலும் பீலுவும் தன் பின்னால் நிற்பதைக் கூட அறியவில்லை.
விந்தையான முயல்!
!!

ஆனால் ஜோரான கொழுத்த முயல்.
பட்டீர்

முத்து நினைவிழந்து சரிந்தது.
ஒரே அடியில் வீழ்த்திட்டேன். வா சாப்பிடலாம்.
பீலு, பொறு.

நாம் உன்னு முன் அவனை நாம் பங்கு போட்டுக் கொள்ள வேண்டாமா?
உன் பங்குக்குக் கிடைக் காதோன்னு பயப்படுறியா?

கவலைப்படாதே. அதன் காதுகளையும் வாலையும் உனக்கு விட்டுடறேன்.
அது போதாது!

பீலு. ஒரு யோசனை!
என்ன?

உன் பசிக்கு இது ரொம்பச் சின்ன உணவு. ஒரு குரங்கை உணவாக்கிக் கொள்ளேன்.
குரங்கா?

எனக்கு முயல்ல விடக் குரங்கு தான் பிடிக்கும். ஆனா குரங்குக்கு எங்கே போறது?
அதை எங்கிட்ட விடு.

அங்கு ஒரு குழி இருக்கு தெரியுதா? அது இலைகளால் மூடி இருக்கு. இனி கேட்டுக்கோ...

சிறிது நேரத்துக்குப் பின், மரத்தில் அமர்ந்திருந்த கபீஷ், சிகால் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு வியந்தான்.
சிகால், என்ன விஷயம்?

நல்ல வேளை, கபீஷ்! உன்னைப் பார்த்தேனே! உன் முயல் தோழர்களில் ஒருவன் ஒரு குழியில் விழுந்துட்டான்.

ரொம்பக் காயம்பட்டி ருக்கும் போல. நினைவிழந்து கிடக்கான்.
ஓ!

வா உன்னை அங்கு கூட்டிப் போறேன்.
இது ஏதோ சூழ்ச்சி. இந்த அயோக்கியனை நம்பவே கூடாது.

அந்தக் குழிக்கு கபீஷை அழைத்துப் போனான் சிகால்.
கீழே பார். பாவம் அவன் இன்னமும் கண்ணைத் திறக்கலே.
ஏன் எட்டி நிக்கறே சிகால்? என்னைப் பத்திய பயமே வேண்டாம் உனக்கு.

உன்னை நம்பாமல் இல்லே சிகால். ஆனா நீ என் அருகில் வராதே.
சரி... சரின்னேன்!

கபீஷ் எச்சரிக்கையோடு குழிக்குள் பார்த்தான்.
அடக்கடவுளே... இது மூத்து!
எப்படி அவன் உள்ளே விழுந்தான்?

ஹா, இவை பீலுவின் காலடிகள்..

பீலு, அந்த இலைகளின் அடியில் ஒளிந் திருக்கிறானோ?

என்னைப் பிடித்துக் கொள்ள பீலு அங்கு காத் திருந்தால், அதன் பிறகு எப்படி அவன் மேலே வருவான்.
ஓ, புரியுது!

பீலு உடனே தன் வாலை நீட்டி இப்படியும் அப்படியும் ஆட்டினான்.

கபீஷ், சிகாலின் அருகே போய்—

சிகால் குழிக்குள் விழுந்தான்.

தன் மந்திர வாலின் மூலம் முத்துவை மேலே தூக்குவதை சிகாலும், பீலுவும் எரிச்சலுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

பிறகு, முத்து மயக்கம் தெளிந்து வீட்டுக்குப் போனதும் கட்டையைக் குழிக்குள் தள்ளிவிட்டுத் தான் ஒரு மரத்தில் ஏறிக் கொண்டான் கபீஷ்.

கபீஷ்

வழக்கப்படி சிகாலுக்கு ஏகப்பசி. நாள் முழுதும் எதும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே உணவு தேடி அலைந்து கொண் டிருந்தான். அப்போது அவன் கண்ணில் ஆமை - கஷாபூ தென்பட்டது.
தன்னந்தனியா இருக் கான். எத்தனை அதிர்ஷ்டம்.

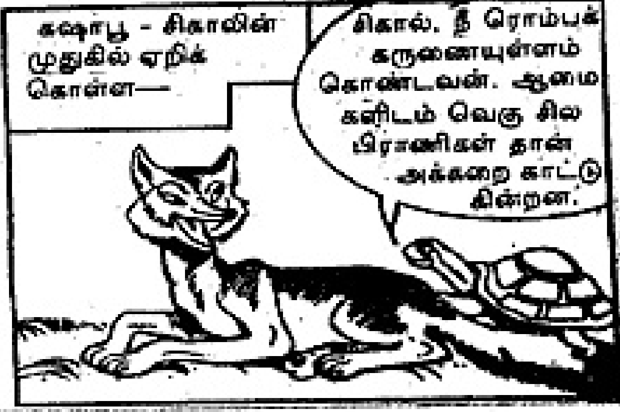

கஷாபூ - என்னோட வா. ஒரு ஆமை ஆபத்தில் சிக்கி இருக்கு.
எங்கே?

அந்த மலை உச்சியிலே, ஒரு புதரிலே மாட்டிக்கிட்டிருக்கு. ஏதோ ஒரு பொல்லாத பறவை தன்காலினால் அதைத் தூக்கிப் போய் அங்கே போட் டிருக்கு.

ச்சே! இந்த உலகத்திலே கொடுமை அதிகமாப் போச்சு.
இது பயங்கரம்..நான் இதை மற்றவர்களிடம் போய் சொல்றேன்.

அதுக்கெல்லாம் நேரமில்லே. அவனை நாம் உடனே காப்பாற் றவில்லைன்னா.. அவன்...
கடவுளே - சொல்லாதே!

என் முதுகிலே ஏறிக்கோ. நான் அங்கே உன்னைக் கூட்டிப் போறேன்.
நல்ல யோசனை.

கஷாபூ - சிகாலின் முதுகில் ஏறிக் கொள்ள—
சிகால், நீ ரொம்பக் கருணையுள்ளம் கொண்டவன். ஆமை களிடம் வெகு சில பிராணிகள் தான் அக்கறை காட்டு கின்றன.

நிசந்தான் கஷாபூ ! எல்லாரும், சுயநலக்காரங்க. என்னைப் பொறுத்தவரை நல்லது செய்யும் வாய்ப்பை நான் இழப் பதே இல்லை.

தந்திரக்கார நரி ஆமையை மலையுச்சிக்குக் கொண்டு போயிற்று.
அந்த ஆமை எங்கே?
அந்தப் புதரில் இருக்கு.

அந்த வேளையில் கடற்கரைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த கபீஷ், தற்செயலாக மேலே பார்த்தான்.
அடக் கடவுளே! மேலே இருப்பது சிகால்னா. ஆமையோட... என்ன பண்றான்?

அந்த அயோக்கியன் அந்த அப்பாவி ஆமையைக் கீழே தள்ளப் போறான். உடனே ஏதாவது செய்தாகணும்.

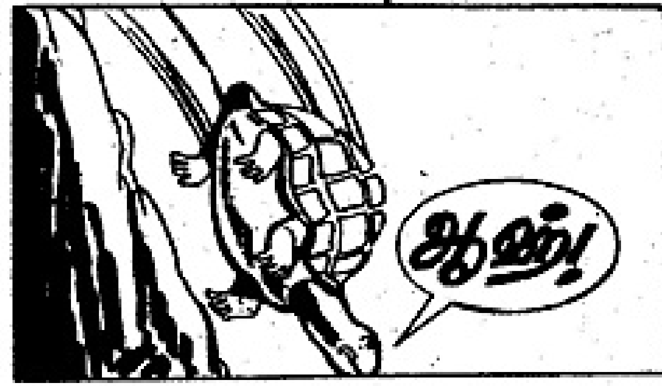

இதனிடையே, சிகால் தன் திட்டத்தின் அடுத்த கட்டத்தைச் செயல்படுத்தத் தயாரானான்.
புதரில் எந்த ஆமையையும் காணல்லியே.
விந்தையா இருக்கு! எங்கே போயிருக்கும்? ஒவ்...வ்...வ்!

என்ன விஷயம்?
எனக்குக் காய்ச்சல் வந்துடுத்து. குளிர் நடுக்குது.

சிகால் பலமாகத் தன் உடலை குலுக்க, கஷாபூ நிதான மிழந்து அவன் முதுகிலிருந்து கீழே விழ...
ஏய்!

உறுதியான மலைப் பகுதியில் பட்டுத் துள்ளி மலை விளிம்பில் தொத்திக் கொண்டு ஊசலாடியது ஆமை.
ய்யோ

சிகால்
உதவுப்பா.

ஆஹ்!

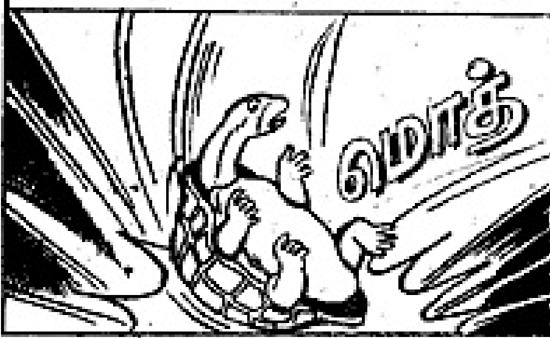

கஷாபூ தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் மலைச் சரிவிலிருந்து கீழே விழுந்தது.
உதவி!

பயல் கீழே போயிட்டான்.

தரையைத் தொட்டதும் அவன் ஓடு நொறுங்கித் தூளாகி இருக்கும்.

பயல் பரிதாபமாக செத்துக் கிடப்பான். நான் போய் என் பசியைத் தணிச் சக்கரேன்... ஹி...ஹி.. .ம்...ஹி...

பூமியை நோக்கிப் போகும் வேகத்தில் பீதியி னால் கஷாபூ கண்களை மூடிக் கொண்டான்.

ஆனால் அவனுக்கு வியப்பான வியப்பு—
மொத்

மிருதுவான எதன் மீதோ போய் விழுந்தான் கஷாபூ. தன் வாலை நீட்டிச சுருணையாக்கி இருந்தான் கபீஷ். அவன் வால் சுருணைமீது தான் விழுந்தது ஆமை.
கபீஷ்!
கஷாபூ !

சிகால் என்னைக் கீழே தள்ளிட்டான்.
அவனுக்குப் புத்தி புகட் டறேன்.

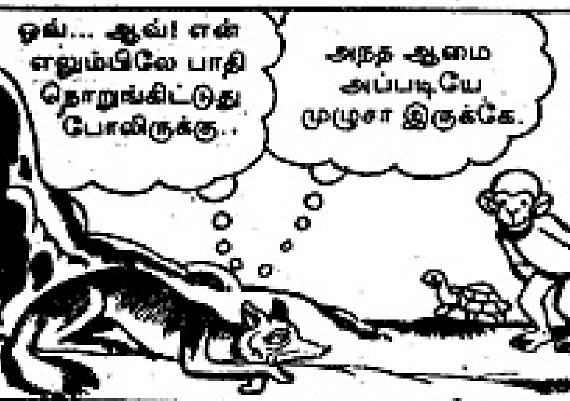
சிகால், கவனமாக மலையிலிருந்து வழுக்கி விழாமல் இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது—
ஆஹ...

இது கபீஷோட வாலுன்னா. இவன் என்ன செய் யறான் இங்கே? என் னைக் கீழே தள்ளிடு வானே.
ய்யோ

சிகால் மலைச் சரிவில் உருண்டபடி கீழே பொத் தென்று வந்து விழுந்தான். அந்த அதிர்ச்சியில் நினைவிழந்தான்.
பொத்..

ஒவ்... ஆவ்! என் எலும்பிலே பாதி நொறுங்கிட்டுது போலிருக்கு..
அநத ஆமை அப்படியே முழுசா இருக்கே.

கஷாபூ. வா, உன்னை வீட் டிலே கொண்டு விடறேன். அந்த அயோக்கியனை இனி நம்பாதே.
நம்ப மாட்டேன்.

கபீஷ்

சிகாலோடு ஒரு மோதல்

முயல் முத்து, சாப்பிடும் போது அவன் கவனம் வேறு எதிலும் போகாது... சிகால் வந்தால் கூட!
வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியான விஷயம் சாப்பிடுவது தான்.

மாட்டிக் கிட்டியா.
?!

உதவி! உதவி!
இவனை ஒரு அமைதியான இடத்துக்குக் கொண்டு போய்... ஓ! காரியம் கெட்டுது

பீடை, பீலு வரான்! நான் முயலைப் பிடிச்சது தெரிஞ்சா அதைத் தனக்குத் தரணும்பான்.

ஹலோ, சிகால்! மூட்டையில என்ன வைச்சிருக்கே?
ஆ... அது வந்து என் சித்தி மகன்.

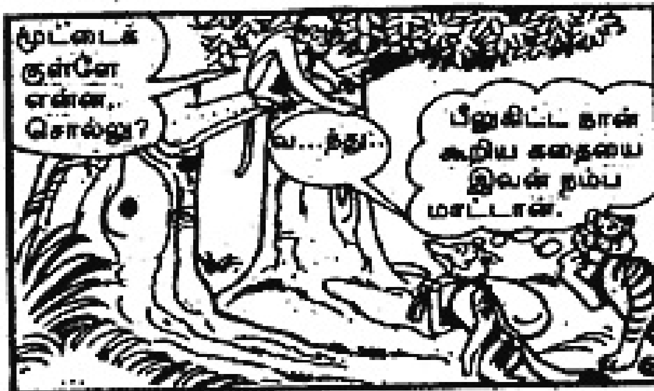

உன் சித்தி மகனா? முயல் போலக் கத்தறானே!
அதனால தான் சாக்கிலே அடைச் சிருக்கேன்.
உதவி!

அவனுக்கு ஒரு விநோதமான வியாதி... முயலா மாறிக்கிட்டு வரான்.
அடக் கடவுளே!

என் பாட்டி சொன்னா - இவன் வியாதி குணமாக இவனை இப்படி சாக்கிலே அடைச்சுத் தூக்கிட்டுப் போகணும்னு.

ஐயோ, பாவம்!
ஆமா, எனக்கு அவன் கிட்டே ரொம்பப் பிரியம்.

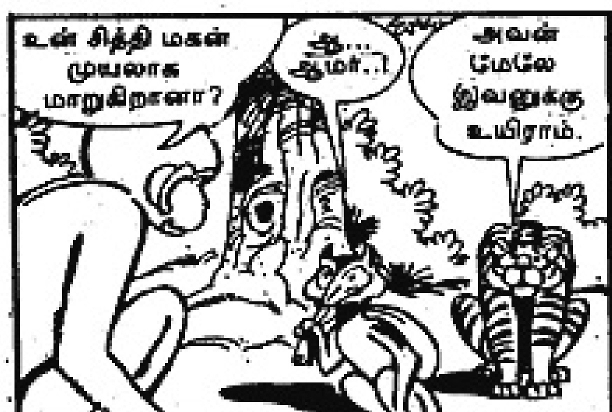

சிகாம், என்னப்பா விஷயம். ஏன் கண்ணீர் விடறே?
கபீஷ்!

கூட்டைக் குள்ளே என்ன.. சொல்லு?
வ...ந்து..
பீலுகிட்ட நான் கூறிய கதையை இவன் நம்ப மாட்டான்.

அதுக்குள்ளே அவன் சித்தி மகன் இருக்கான்.

உன் சித்தி பிள்ளையா? அவனை சாக்கிலே ஏன் அடைச்சிருக்கே?
அது... வ ...வந்து...
அதுக்கான க்காரணத்தை பீலுகிட்ட நான் கூறிய தைக் கேட்டால் இவன் காடு அதிரச் சிரிப்பான்.

அவன் முயலாக மாறிக்கிட்டு வரானாம். அவனைக் குணப்படுத்த ஒரே வழி, இப்படி சாக்கிலே அடைச்சுக் கொண்டு போறது தானாம்.

உன் சித்தி மகன் முயலாக மாறுகிறானா?
ஆ... ஆமா..!
அவன் மேலே இவனுக்கு உயிராம்.

உன் வாயை மூடிட்டு இருக்க மாட்டே?
இங்கே ஏதோ குழப்படி நடக்குது.
?!

இந்த அயோக்கியன் நிஜ முயலையே இந்தச் சாக்கில் அடைத்து வைத்திருக்கான். அது முத்துவாக இருக்கணும்.

சிகாம், முயலாக மாறும் நரிகளுக்கு அளிக்கப்படும் சிகிச்சை எனக்குத் தெரியும்.
ஓ!

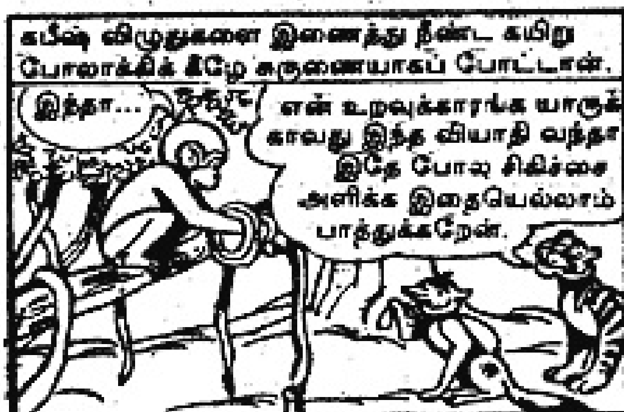

வியாதிக்கார நரியைச் சாக்கில் போட்டு அதை ஆலம் விழுதுகளாலே மூடணும்.

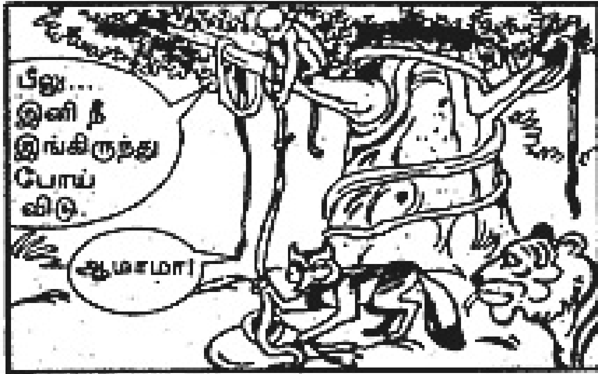

பிறகு, அதனுடைய நெருங்கிய உறவுக்காரர்களைத் தவிர மற்றவர்களெல்லாம் அப்பால் போயிடணும். பிறகு சில மந்திரங்களைக் கூறணும். மந்திரம் எனக்குத் தெரியும்.

எல்லோரும் அப்பால் போயிடணம்னா... நான் மட்டும் முயலோடு இருப்பேன். பலே...
கபீஷ்... இது நல்ல சிகிச்சையாப் படுது. நாம் முயற்சி செய்வோமே!

இந்த விழுதுகள் போதும். இதனால் மூட்டையை மூடு... மந்திரத்தைச் சொல்லித் தரேன்.

ஏய்... பாத்துப் போடு.
மன்னிச்சுக்கோ விழுதுகளை முனைக்கு முனை முடிச்சுப் போட்டு மெதுவாகக் கீழே போடறேன்.

கபீஷ் விழுதுகளை இணைத்து நீண்ட கயிறு போலாக்கிக் கீழே கருணையாகப் போட்டான்.
இந்தா...
என் உறவுக்காரங்க யாருக்காவது இந்த வியாதி வந்தா இதே போல சிகிச்சை அளிக்க இதையெல்லாம் பாத்துக்கறேன்.

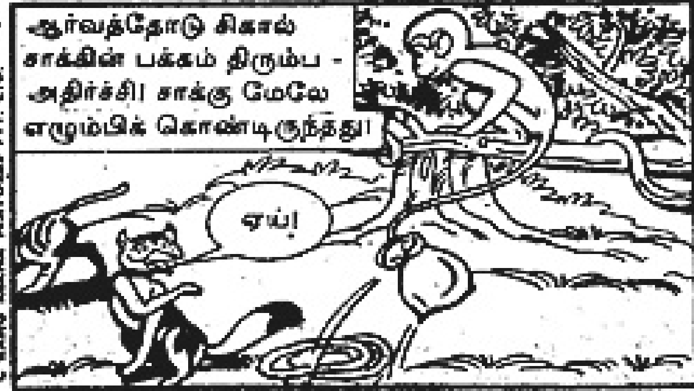

பீலு.... இனி நீ இங்கிருந்து போய் விடு.
ஆமாமா!

நான் போகணுமா? இதைப் பார்க்க ஆசையா இருக்கு.
நீ போகத்தான் வேணும். கபீஷ் கூறியதை நீ கேட்கலியா?

நெருங்கிய உறவுக்காரங்க மட்டுமே அருகே இருக்கலாம்.

பீலுவை அங்கிருந்து அகற்றுவதில், அவனோடு விவகாரம் பேசுவதில் கவனமாக இருந்த சிகால், விழுதுகளுக்குப் பதில் தன் நீண்ட வாலை கபீஷ் மாற்றியதைக் கவனிக்கவில்லை.

சரி... சரி... நான் போறேன்.
ரொம்ப நன்றி பீலு... நன்றி.
கபீஷும் போனதும் நான் என் விருந்தைச் சுவைத்து மகிழலாம்.

ஆர்வத்தோடு சிகால் சாக்கின் பக்கம் திரும்ப - அதிர்ச்சி! சாக்கு மேலே எழும்பிக் கொண்டிருந்தது!
ஏய்!

மரியாதையா போய்டு சிகால். இல்லே உன்னோட திட்டத்தைப் பீலுகிட்டே சொல்லிடுவேன்.
என்னை நீ ஏமாத்திட்டே. என் முயலைக் கொடுத்துடு கபீஷ்... இல்லே, நான்... நான் உன்னை..

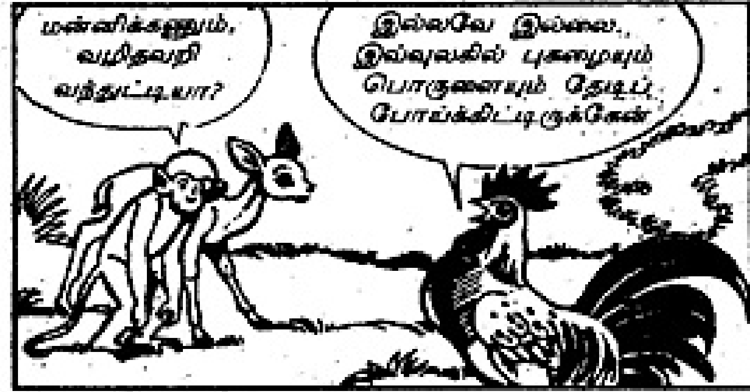

முத்து நல்லா இருக்கியா?
இருக்கேன் கபீஷ்... என்னைக் காப்பாற்றியதுக்கு நன்றி.

கபிஷ்

சேவலின் சாகசம்
கபிஷூம் பிந்துவும் காட்டில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.
பிந்து.. அதோபார்
?

என்ன விசித்திரமான பறவை
அது சேவல்..

ஏதாவது கிராமத்திலிருந்து தப்பி வந்திருக்கும். அது எங்கே போறதுன்னு பார்ப்போம் வா

மன்னிக்கணும், வழிதவறி வந்துட்டியா?
இல்லவே இல்லை.. இவ்வுலகில் புகழையும் பொருளையும் தேடிப் போய்க்கிட்டிருக்கேன்

புகழும் பொருளுமா?
ஆம், இவ்வுலகில் என்னை விடப் பலமாக யாராலும் கூவ முடியாது. இதோபார்.

வேண்டாம், வேண்டாம். உன் வாயைத் திறக்காதே. நீ இங்கிருப்பதைக் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டாம். இக்கானகத்திலுள்ள மிருகங்களெல்லாம் என்னையும் பிந்துவையும் போல நேசமாக இருக்காது.

சேவல் கபிஷைக் குற்றம் சாட்டுவது போலப் பார்த்தது.
இங்கே நான் கூவக்கூடாதுங்கறியா?
உன் குரலைக் கேட்க ஆசைதான். ஆனால் அதனால் அபாயமுண்டு.

கபிஷ் சொல்றது நிஜம். ஏதாவது மிருகத்தின் வயிற்றுக்குள் போக நீ விரும்புறியா?
நீ என்ன சொல்றீ?

என்னைப் போன்ற திறமைமிக்க பற வையை யாரும் சாப் பிட மாட்டாங்க. நீ விரும்பினாலும் விரும் பாட்டியும் நான் கூவத்தான் போறேன்.

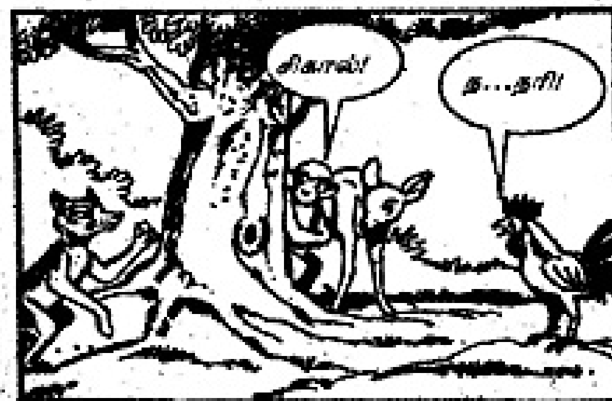

கொக்கரக்கோ

அப்போது சமீபத்தில் சிகால் பசியோடு அலைந்து கொண்டிருந்தான்.
காய் கிழங்கு களைத் தின்னும் படியாயிட்டுது.

ஒரு கொழுத்த முயலின் உடலிலோ அல்லது கோழியின் உடலிலோ என் பற்களைப் பதிக்க முடியுமானால்.. ஆஹா..!
என்ன அது?

கொக்கரக்கோ..
என் காதுகளை நம்பமுடியலியே... கோழியின் கூவ லில்லையா?

இதனிடையே —
எப்படி? என் குரல் வளத்தைப் பார்த்தீங்களா?
அற்புதம் — அபாரம்!

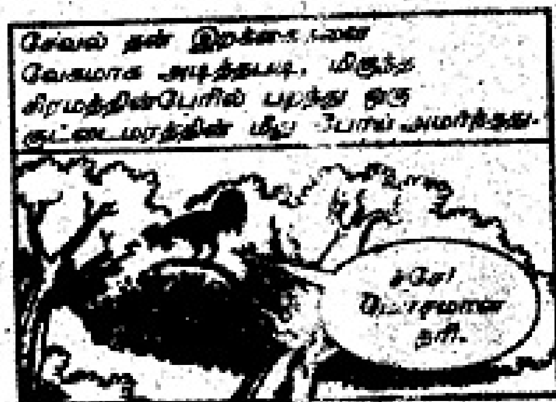

சிகால்!
ந...நரி!

என்னை விட்டு விலகிப்போ. நான் சாதாரணக் கோழியில்லே. நான் புகழ்பெற்ற சேவல்.
எனக்குக் கோழி- கோழிதான்.

ஓடறே...ன்
கொக்... கொக்
அவன் போகட்டும் சிகால்.

சீக்கிரம் ஓடிப்போ.
டேய், கபீஷ் என் வாலை விடு. இல்லே அப்புறம் வருந்த

என்னால உயரப்பறக்க முடியாது. ஆனாலும் முடிந்தவரை முயற்சி செய்யறேன்.

சேவல் தன் இறக்கைகளை வேகமாக அடித்தபடி, மிகுந்த சிரமத்தின்பேரில் பறந்து ஒரு குட்டை மரத்தின் மீது போய் அமர்ந்தது.
ச்சே! பேராசையான நரி.

கபீஷ், சிகாலின் வாலை விடவே அவன் அந்த மரத்தடிக்குப் பாய்ந்து தேடினான்.
நீ எங்கிட்டேருந்து அவ்வளவு சுலபமா தப்பிப்போக முடியாது.

அந்த அப்பாவிப் பறவையை எப்படியாவது காப்பாற்றணும். எந்த விநாடியும், அது மீது பாய்ந்து ஓட முயற்சிக்கும் சிகால் அதை அமுக்கிப் பிடிச்சுடுவான்.

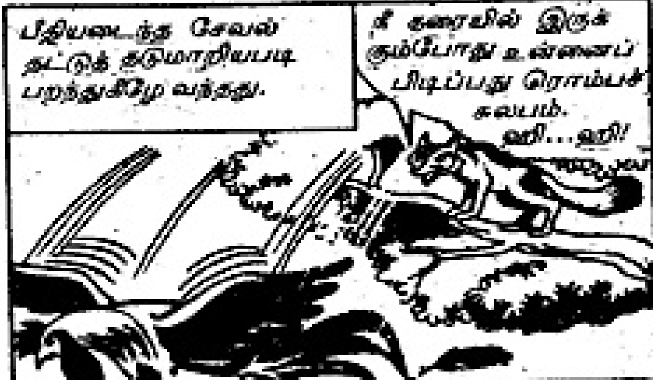

சிகால்... உன் வாலைப் பிடிச்சு இழுத்ததுக்காக என்னை மன்னிச்சுடு. அந்தப் பாவத்துக்கு எனக்கு என்ன நேருமோ தெரியவில்லை.
இப்பவாவது புத்தி வந்ததே உனக்கு.

நான் என் வாலை நீட்டி வடம் போல கட்டி உயரமாக்கறேன். நீ அதுமேலே ஏறி மேலே போ.
கபீஷ், நீ ரொம்ப புத்திசாலி தாம்பா!

என்னைப்போல புத்திசாலியோல் நீ சிநேகமாக இருக்கிறது விவேகமான செயல், தெரிஞ்சுதா?

நரிப்பயல் சிகால், கபீஷின் வால் கோட்டை மீது ஆவலோடு ஏறி மேலே போனான்.
ஆ! இப்போ நான் உன்னைப் பிடிக்கப் போறேன்.
கொக்...

சும்மா நிக்காதே... சீக்கிரம் பறந்து கீழே வா.
பறந்து கீழே வறதா?

பீதியடைந்த சேவல் தட்டுத் தடுமாறியபடி பறந்துகீழே வந்தது.
நீ தரையில் இருக்கும்போது உன்னைப் பிடிப்பது ரொம்பச் சுலபம். ஹி...ஹி!

ஏய், கபீஷ்... உன் வால் சுருள் எங்கே? நான் இங்கிருந்து குதிச்சா என் கழுத்து முறிஞ்சுடுமடா.
அப்போ அங்கேயே இரு. குதிக்காதே

இரு...இரு நான் கீழே வந்து உன்னை உன்னை...
சிகால், நீ கீழேவர என் உதவி தேவை மறக்காதே

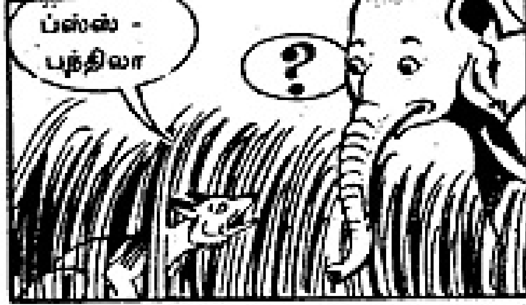

போதுமடா சாமி! நான் கிராமத்துக்கே போறேன்.
நாங்க கொண்டு விடறோம்.

இனி எந்தப் பொருளுக்கும் ஆசைப்படும்னு நான் நினைக்கல்லே.
அதன் டம்பமும் கர்வமும் கூட மறைஞ்சிருக்கும்.

கபீஷ்

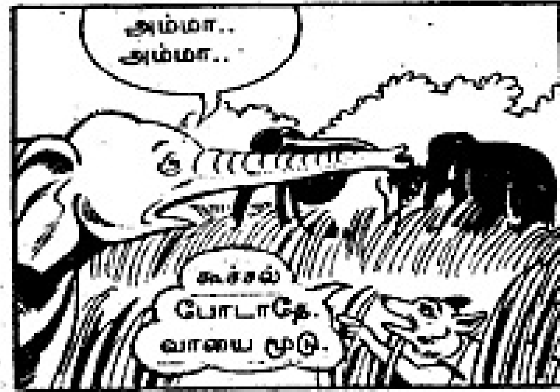

ஒரு நாள் பீலுவும், சிகாலும் ஒரு யானைக் கூட்டத்தைக் கண்டார்கள்.
அந்த யானைக் குட்டி யைப் பிடிப்பது கஷ்டம்.
ஆமா... ஆமாம்...

யானைக் கூட்டத்திலிருந்து அதைத் தனியே பிரிப்பது எப்படி?
அதை என்னிடம் விட்டுடு.

சிகால் யானைக் கூட்டத்தின் அருகே போனான்
ப்ஸ்ஸ் - பந்திலா
?

உன் தோழன் கபீஷ் படுகாயமடைந்துட்டான்... சீக்கிரம் வா

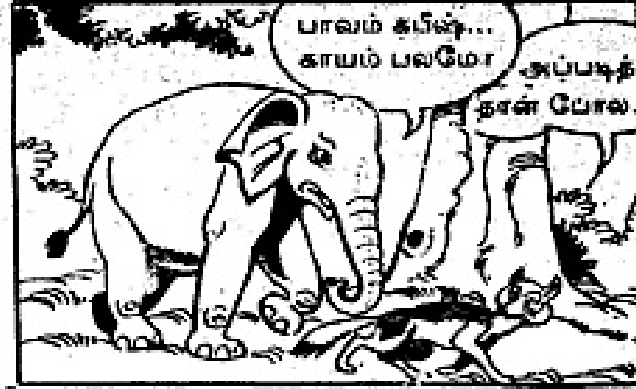

கபீஷ்... காயமா?

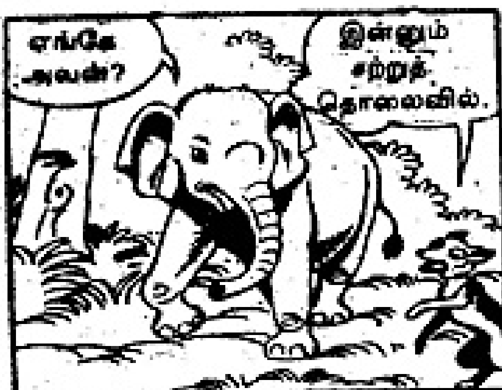

அம்மா.. அம்மா..
கூச்சல் போடாதே. வாயை மூடு.

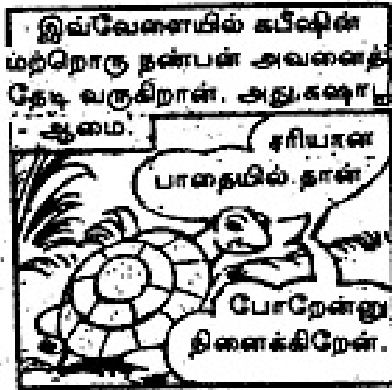

உன் குடும்பம் முழுவதையும் கூட்டிப் போக முடியாது. நீ மட்டும் வா, இல்லே போ.
சரி... சரி... கிளம்பு.

நான் தனியே வரேன்.

அவன் அவனைக் கூட்டி வரான். இந்தப் புதரிலே ஒளிஞ்சுக்கறேன்.

பாவம் கபீஷ்... காயம் பலமோ
அப்படித் தான் போல.

எங்கே அவன்?
இன்னும் சற்றுத் தொலைவில்.

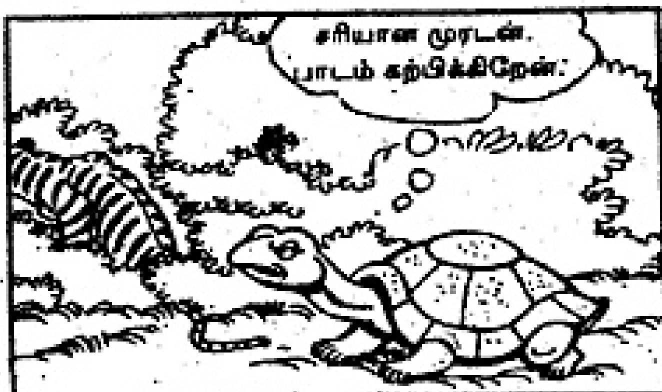

இவ்வேளையில் கபீஷின் மற்றொரு நண்பன் அவனைத் தேடி வருகிறான். அதுகஷாபு - ஆமை.
சரியான பாதையில் தான்
போறேன்னு நினைக்கிறேன்.

யாரையாவது கேட்க லாம். அங்கே. அதோ ஒரு புலி.

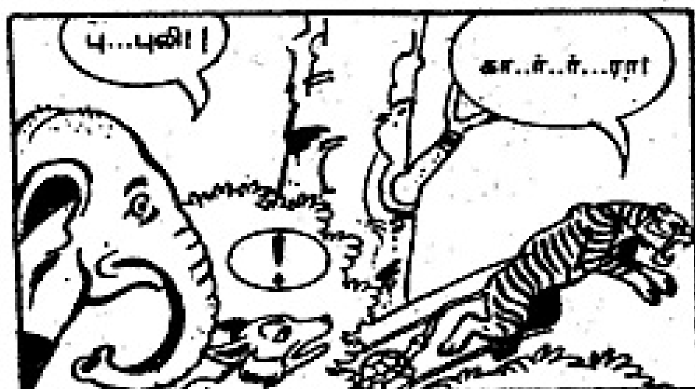

மன்னிக்கணும்... வந்து...

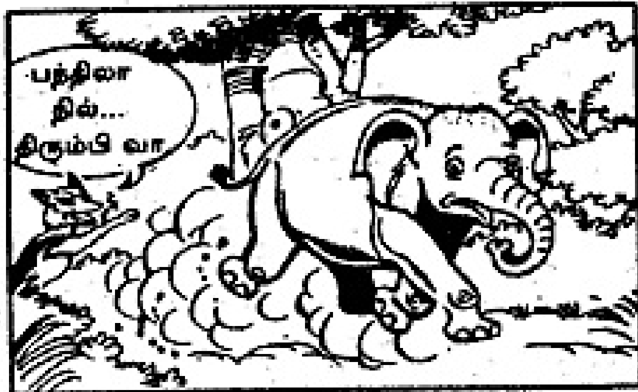

போ... போ... நான் ஒளிந்து கொண்டிருப்பது தெரியல்லே.
கபீஷைத் தேடிட்டி ருக்கேன் நான்.

அவன் எங்கேன்னு... ஆ!
பேசாம போன்னு சொல் றேன்ல.

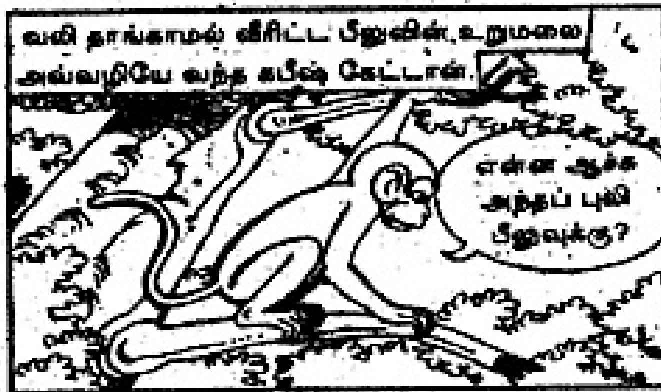

சரியான முரடன். பாடம் கற்பிக்கிறேன்.

பு...புலி!
கா..ர்..ர்...ர்ர்!

பந்திலா
தில்...
திரும்பி வா

ஓ... பீலு.
நீ அடி
முட்டாள்.

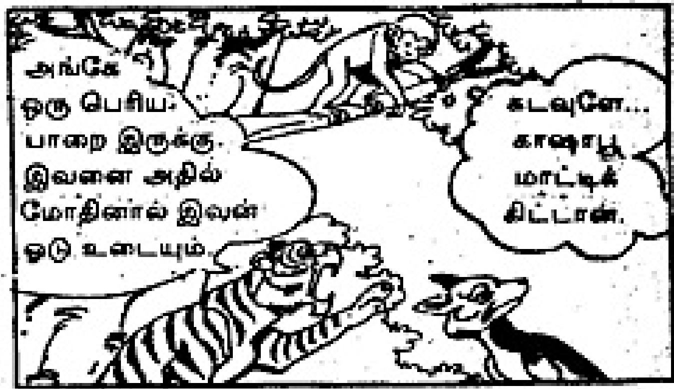

வலி தாங்காமல் வீரிட்ட பீலுவின் உறுமலை அவ்வழியே வந்த கபீஷ் கேட்டான்.
என்ன ஆச்சு அந்தப் புலி பீலுவுக்கு?

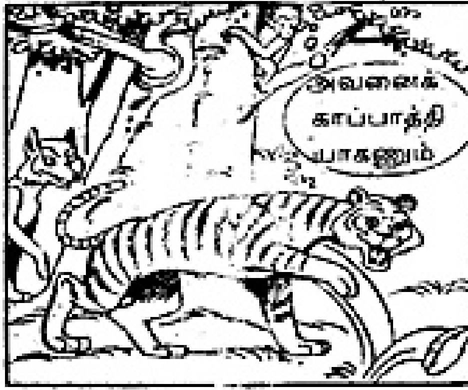

போய்ப் பார்க்கலாம்.

கஷாபூவுக்கும் ஆபத்து.
இவன் தலையை வெளியே நீட்டினதும் கடித்துக் கொதறிடறேன். என் வாலைக் கடித்தவனை சும்மா விடுவதாவது.

யானையைக் கோட்டை விட்டோம். இந்த ஆமை எனக்கு நல்ல ஆகாரமாகும்.

பீலு... அங்கே புதரிலே ஒரு மான் சிக்கி இருப்பதைக் கண்டேன். சீக்கிரமாப் போனா அதைப் பிடிக்கலாம்.
முதல்லே இந்த ஆமையை சாப்பிடறேன்.

அங்கே ஒரு பெரிய பாறை இருக்கு. இவனை அதில் மோதினால் இவன் ஓடு உடையும்.
கடவுளே... காஷாபூ மாட்டிக் கிட்டான்.

அவனைக் காப்பாத்தியாகணும்

எங்கே மறைந்து போனான்.
அங்கே இருக்கான்.

அவனை நான் தேடறேன். நீ போய் நான் சொன்னேனே அந்த மானைக் கவனி.
காஷாபூ என் வாலைப் பிடிச்சுக்கோ.

ஐயோ கபீஷ்!
ஆமையை காப்பாத்த முயற்சிக்கிறான்.

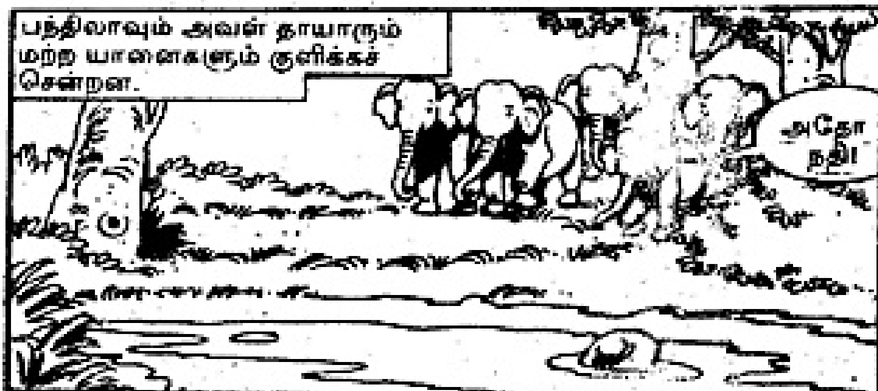

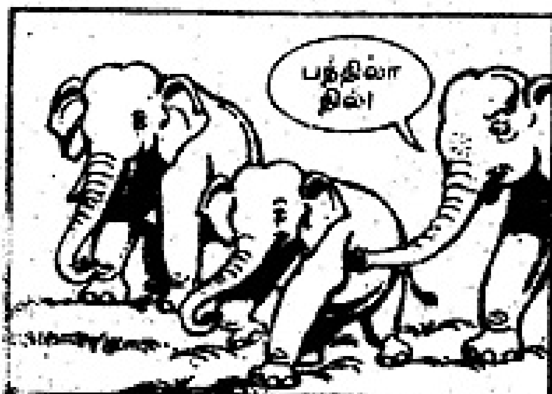

உன் வாலை நான் கடிச்சது வலிக்குதா கபீஷ்? புலியோட வாலை நான் கடிச்சதிலே அதுக்கு ஒரே வெறி.
பீலுவோட வாலை நீ கடிச்சயா... ஹ...ஹா... ஹ...

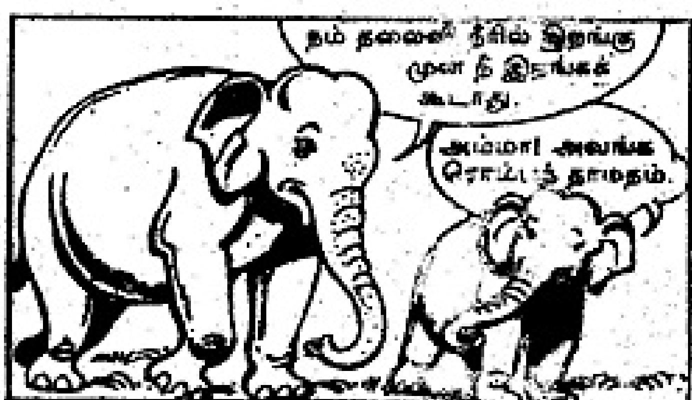

இரு இரு உன்னையும் அந்த ஆமையையும் ஒரு நாள் பிடித்து...

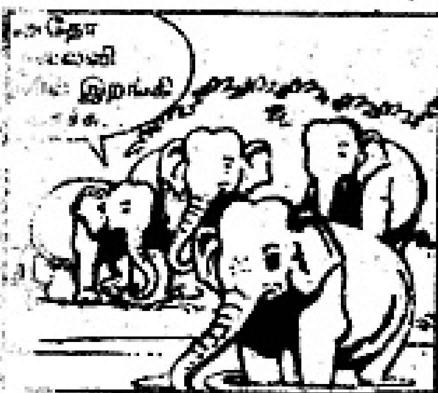

அப்புறம் நீ சிரிக்க மாட்டே.
அவன் மானைப் பற்றிக் கேட்கு முன், நான் இங்கிருந்து நழுவிடறேன்.

பந்திலாவும் அவள் தாயாரும் மற்ற யானைகளும் குளிக்கச் சென்றன.
அதோ நதி!

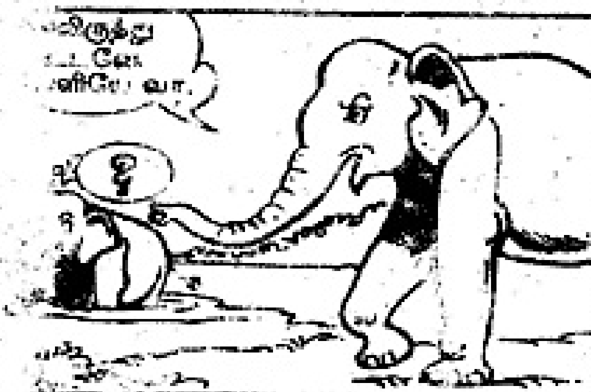

பந்திலா நில்!

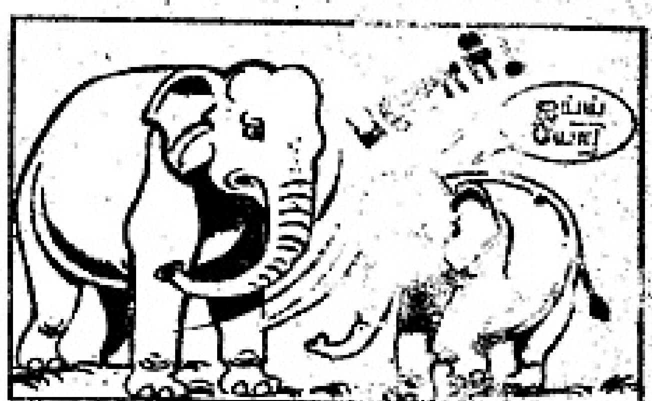

நம் தலைவி நீரில் இறங்கு முன் நீ இறங்கக் கூடாது.
அம்மா! அவங்க ரொம்பத் தாமதம்.

அதோ
இறங்கி

இப்பீய்

வா.

ஐய்யோ!

தப்பு செய்
தேன்?

நப் பெண்ணே, தலைவி
மீது சேற்றை வீசிட்டியே!

தாங்கள் குளிப்
பதை வேடிக்கை
பார்த்தபடி கரையி
லேயே நில்.
உனக்குத்
தண்டனை
அதுதான்.

வளவு
தூரம் நடந்து வரம்தன் குளிக்க!

இருக்கட்டும்.. நான்
தனியா ஒரு நதி
யைக் கண்டு
பிடிக்கிறேன்..

பந்திவாக்
கண்ணு! என்ன
விஷயம்?

கேசமா
இருக்கியே.

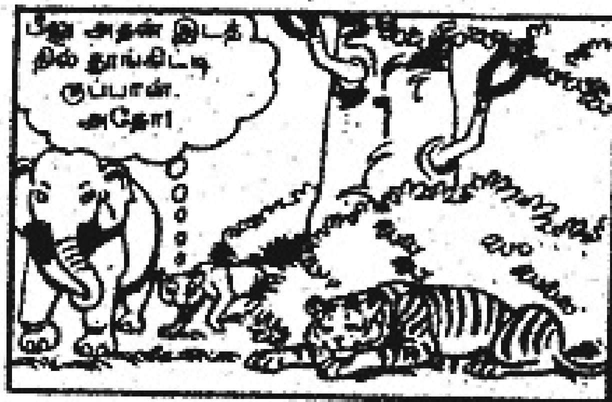
மா நதியிலே
க்கக் கூடாதுன்
ட்டா!

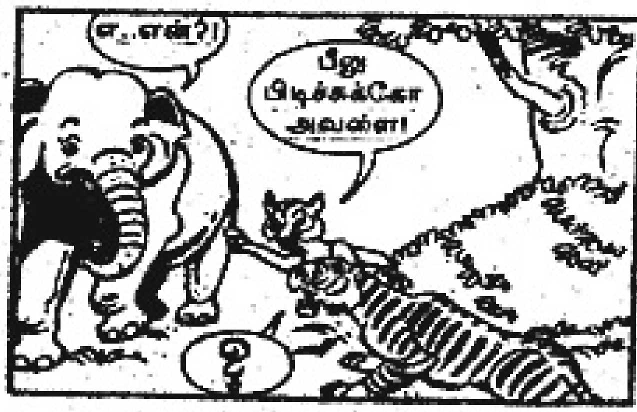
என்ன
கொடுமை! என்ன
கொடுமை!

கவலைப்
நதியிலேயே இன்னொரு
ஆறு இரு
ன்னைக்
கூட்டிப்

போம்பத்
அறியோமா?

அந்த வனை.

பீறு அதன் இடத் தில் தூங்கிட்டி ருப்பான். அதோ!

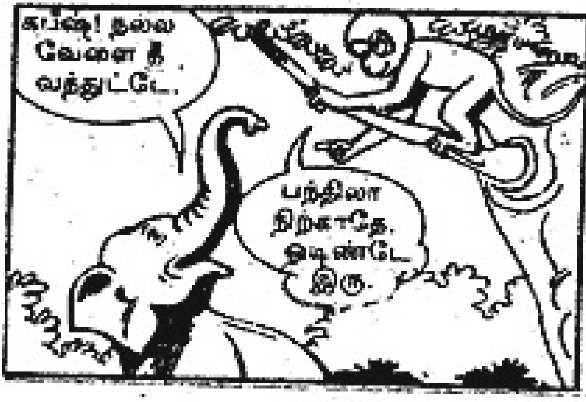

ஏ..என்?!
பீறு பிடிக்கலே அவன்!
?

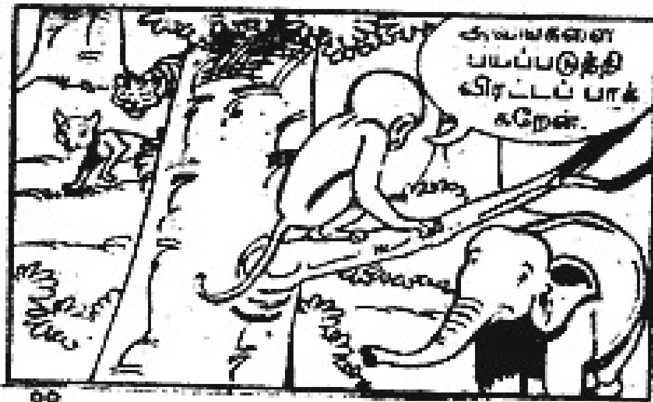

தட்டார்!

ஓடிட்டா - முட்டாள்!
திடீர்னு எழுப்பினே நீ....

அவங்க துரத்தி வராங்க.. கடவுளே! நான் மந்தையை விட்டு வந்திருக்கக் கூடாது.!

தலைவி வய சானவ தான் ஆனா பலசாலி.
ஓ...ஓ! பந்திலாவுக்கு ஆபத்து!

காப்ஷ்! நல்ல வேளை நீ வந்துட்டே.
பந்திலா நிற்காதே. ஓடிண்டே இரு.

பயப்படுத்தி விரட்டப் பாக் கறேன்.

பந்திலா ஓட, கபீஷ் தன் வாலை நீட்டிப் பந்தாகச் சுருட்டினான்.
அதோ, வராங்க.

எங்கே போனா அவ?..ம்..

பீஜு, அதோ பார்! பெரிய பாறை உருண்டு வருது வேகமா!

நம்மை நோக்கித்தான் வருது!

உதவி!
பசங்க ஓடற வேகத் தைப்பார்!

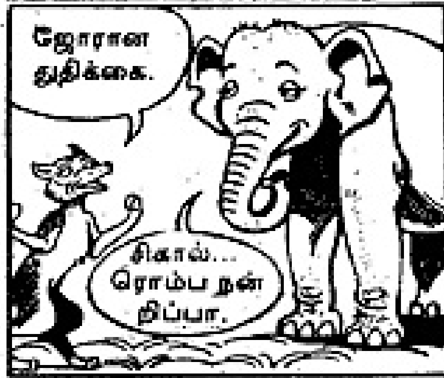

பந்திலா இனிப் பயமில்லே.
நன்றி கபீஷ்.. என் கூட்டத்துக் குப் போக உதவேன்.

நான் செய்தது தப்பு. அம்மாகிட்டயும், தலைவி கிட்டயும் மன் னிப்புக் கேட் டுக்கணும்.

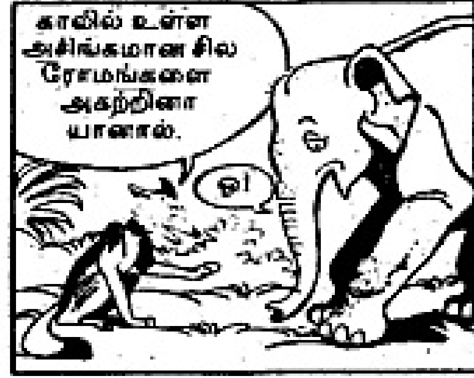

கபீஷ்

ஒரு நாள் பந்திலாவை சிகால் சந்தித்தான்.
'நீயா!

பயப்படாதே பந்திலா, நான் ஏதும் செய்ய மாட்டேன். ஆஹா உனக்குத் தான் எத்தனை அழகான மேனி!
அப்படியா?

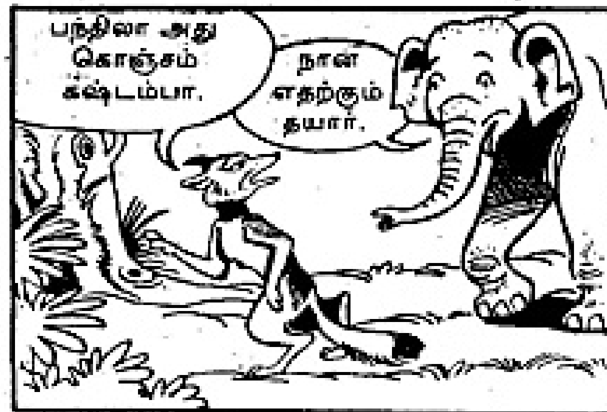

ஜோரான துதிக்கை.
சிகால்... ரொம்ப நன்றிப்பா.

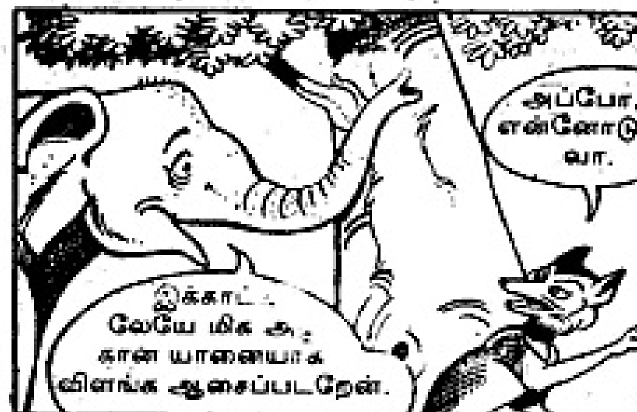

இந்தக் காட்டிலேயே மிக அழகான யானையாக நீ விளங்குவாய்.

காலில் உள்ள அசிங்கமான சில ரோமங்களை அகற்றினா யானால்.
ஓ!

அதை அகற்றுவது கஷ்டம், ஆனால் நான் ஏன் கவலைப் படணும்?
!...

சிகால் நில்... தயவு செய்து இந்த ரோமங்களை அகற்றும் வழியைக் கூறு.

பந்திலா அது கொஞ்சம் கஷ்டம்பா.
நான் எதற்கும் தயார்.

அப்போ, என்னோடு வா.
இக்காட்...
லேயே மிக
கான யானையாக
விளங்க ஆசைப்படறேன்.

சிகால், பந்திலாவை சேறு நிறைந்த ஒரு குட்டைக்குக் கூட்டிப் போகிறான்.
இந்தக் குட்டையில் இறங்கி நில்.

வெளியே வராதே. நான் சில பச்சிலை களோடு வரேன்.
சரி, சிகால்.

இங்கே யாரையுமே காணோமே. சிகால் சீக்கிரம் வரணும்.

சிறிது நேரத்துக்குப் பின்—
பந்திலா, இங்கே என்ன செய்யறே?

கபீஷ் - பாஞ்சா! உங்களைக் கண்டது மகிழ்ச்சியா இருக்கு.

என் காலில் உள்ள முடிச்சை அகற்ற முயற்சிக்கிறேன். சிகால் இங்கே என்னைக் கூட்டி வந்தான்.

சில பச்சிலை கள் கொண்டு வரப்போயிருக் கான் சிகால்.
அதோ வரான் - பச்சிலை போடல்லே...

...பீஜுவோடு.
பீ...பீஜு!

ன்னை ஏமாத்
ட்டான்.
பத்திலா இப்போ ஓட முயற்சிக்காதே.

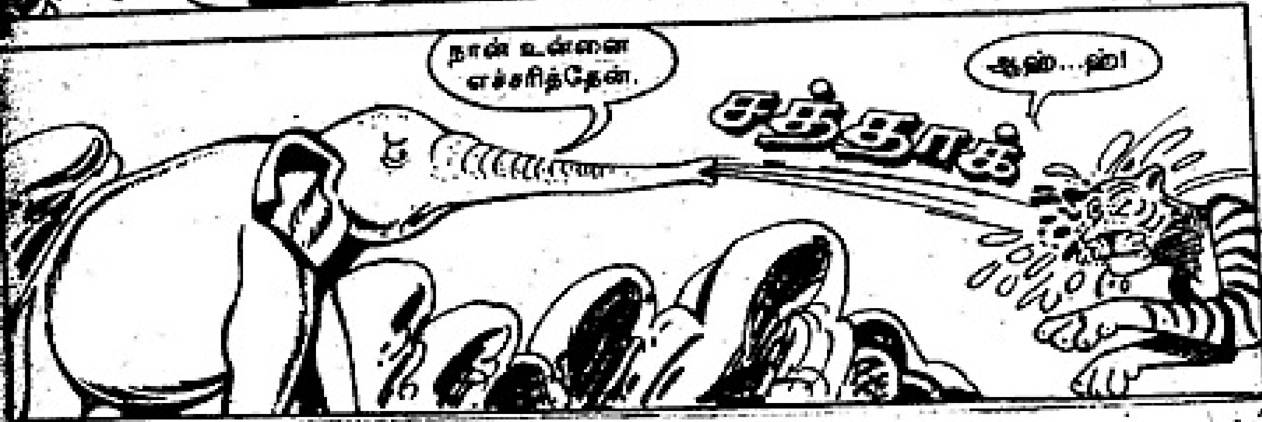

இந்தப் பொட்டல்லே உன்னை பீலு சுலபமா பிடிச்சுடுவான். குட்டைக் குள் மீண்டும் போ. நான் சொல்கிற படி செய்.

அதோ
ங்கே இருக்
கிறான்.
அவனை இனி எங்கிட்டே விட்டுடு.

அவனுக்குத் தான் அழகி யாகணும்னு ஆசை. சீக்கிரமே சாகப் போறா... ஹி..ஹி..ஹி

பீலு! என்கிட்டே வராதே.
ஆஹா!

அவனைப் பிடி, பீலு.

நான் உன்னை எச்சரித்தேன்.
சர்ராக்
ஆஹ்...ஹ்!

என் கண்களிலே சேற்
றைப் பீச்சி அடிச்
சட்டா.
அவன்
இங்கேருந்து
ஓடறா.

அவனைப்
பிடிக்கி
றேன்.
ஆய்ய்..
ஐயோ!
கபீஷ்.

இமைக்கும் நேரத்தில் கபீஷ் தன் வாலினால்
பீலுவின் தலை தோள்களைச் சுற்றிக்
கட்டினான்.
என்னால்
பாக்க முடியல்லே
உதவி!
பாஞ்சா,
என்னை
விட்டுப்
போயிடு.

நான் நிரபராதி...
பீலு தான் வந்து...
ஒவ்!

ய்ய்யீ!

சிகால் நீ
எங்கேடா
இருக்கே?
இங்கே.

முட்டாள்! குட்டை
யில் இருப்பதாகச் சொல்
வதற்கென்ன?

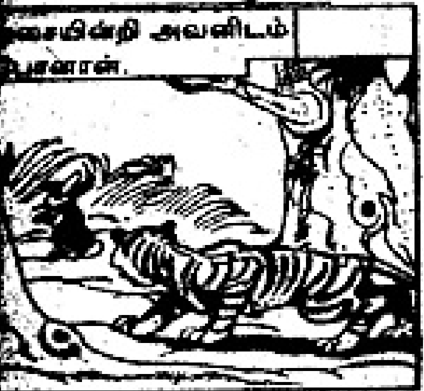

பாஞ்சா-
பந்திலா தப்பி
விட்டாள்.
ஆமா
வீட்டை
நோக்கி
பாதி தூரம்
போயிருப்பா.

அந்தக் குட்
டையில் ரொம்ப
நேரம் இருக்கா
தீங்க. உங்கள்
ரோமமெல்லாம்
உதிர்ந்திடும்.
ப்பா!

ஒரு நாள் முத்து எதையோ சுவார
சியமாகக் கொறித்துக் கொண்டி
ருப்பதை பீலு பார்த்தான்.
ஆய்!

சையின்றி அவனிடம்

அவன் மீது
பாயும்...

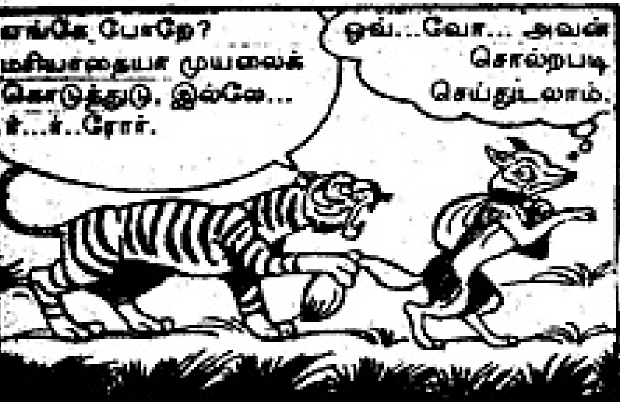
வேளையில்...
புடிச்
சுட்டேன்!

அது என்னோட
நான் தான்
முதலில்
பார்த்தேன்.
ஆனா, முதலில்
பிடிச்சது நான் தான்.

நீ மெதுவா வந்தே
- ஏமாந்து போனே.

எங்கே போறே?
மரியாதையா முயலைக்
கொடுத்துடு. இல்லே...
ர்...ர்...ரோர்.
ஓய்...வோ... அவன்
சொல்றபடி
செய்துடலாம்.

இந்தா பீலு, நண்பா. உனக்குத் தராமல்
நானே கொண்டு போவேன்னு நினைச்
சியா? ஹ...ஹா...ஹா!

ஒரு அமைதியான இடத்துக்குப் போய் நாம் சாப்பிடலாம், வா.
மன்னிக்கனும்.

இந்தச் சின்ன முயல் நம் இருவர் பசியையும் தணிக்காது. ஆகவே நீ வேற முயலைப் பாரு.

தடிப்பயல்! இரு பாடம் புகட்டறேன்

கபீஷ்... கபீஷ்! எங்கே இருக்கே?

கபீஷ்!
ஆச்சரியமா இருக்கே! சிகாம் என்னை ஏன் தேடறான்!

என்ன விஷயம் சிகாம்.
கெட்ட செய்தி. உன் தோழன் முத்துவைப் பீலு பிடிச்கட்டான்.

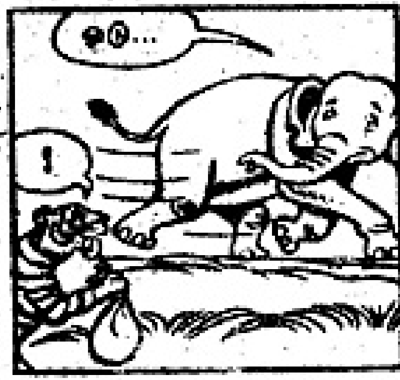

தன் குகைக்குக் கொண்டு போறான். அவனைக் காப்பாத்தனும்னா உடனே பேச.
ஓ! பாவம் முத்து.

கபீஷ் நாம் என்ன செய்யறது?
யோசிக்கறேன்...

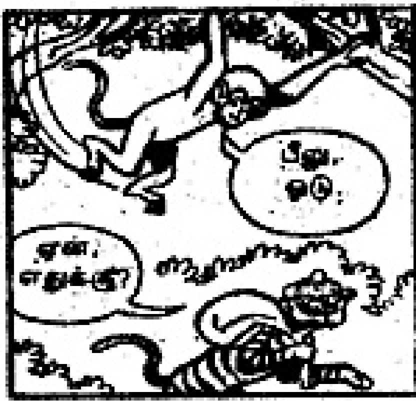

பீலுவிடமிருந்து முத்துவைக் காப்பாத்த நிச்சயம் ஏதாவது திட்டமிடுவான் கபீஷ். அந்தத் தடிப்பயல் பீலுவோட மூக்கை உடைக்கனும்.

யோசனை
சொல்லுங்க.

சிறிது நேரத்துக்குப் பின்.
ஓடு... ஓடு...

ஓடு...
!

பற..! பற..!

ஓடு. ஓடு.
ஏன், எதுக்கு?

இந்தப் பக்கமா சூறாவளி வருது. யானையை ஏன் மலையையே தூக்கிட்டுப் போயிடும்.

குகைக்கு
குகைப் பக்கத்திலிருந்து தான் சூறாவளி வருது.

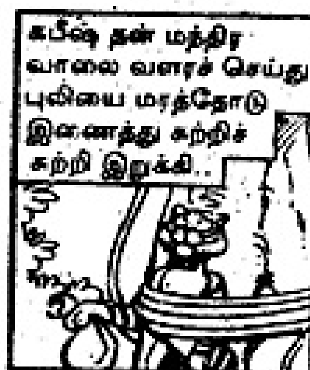

நீ இங்கேயே தங்கி ஒரு மரத்தோட உன்னைக் கட்டிக் கொள்ளுவது தான் நல்லது.

வருடங்களுக்கு முன்பு
போல ஒரு
சூறாவளி
அந்த

அதோ வருது சூறாவளி!
அய்யயோ!

கபீஷ் உதவி செய்யப்பா. என்னை ஒரு மரத்தோட கட்டேன்.

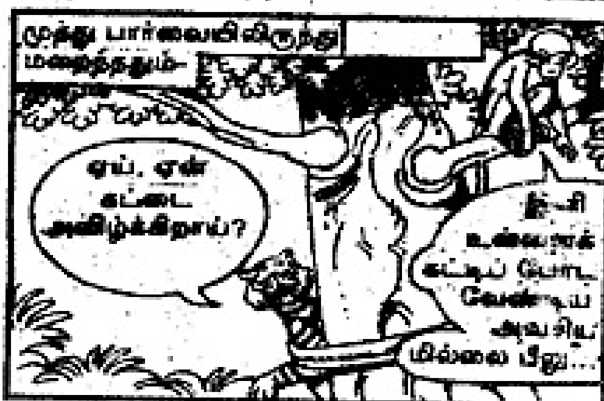

கயிறு தேட நேரமில்லே. இந்த மரத்தடியிலே உட்காரு. என் வாலினாலே கட்டிடறேன்.
நன்றி... நன்றிப்பா!

கபீஷ் தன் மந்திர வாலை வளரச் செய்து புலியை மரத்தோடு இணைத்து சுற்றிச் சுற்றி இறுக்கி..

அவன் பிடியிலிருந்த மூட்டையைக் கீழே போடும் படி செய்தான்.

முத்து என் குகையைப் பார்க்க விரும்பினான். அழைத்துப் போனேன். அதான்...

முத்து வீட்டுக்கு ஓடு.
ஆமா, வீட்டுக்குப் போ முத்து.

முத்து பார்வையிலிருந்து மறைந்ததும்-
ஏய், ஏன் கட்டை அவிழ்க்கிறாய்?
இனி உன்னைக் கட்டிப் போட வேண்டிய அவசியமில்லை பீலு...

முத்து விடுதலையாகி விட்டான்.
என்ன! அப்போ இதெல்லாம் தந்திரமா!
ஹி... ஹி... ஹி...!

இந்த சூழ்ச்சிக்குப் பின்னாலே இருப்பது நீ தானா?
இல்லே, இல்லே பீலு... நான் இந்த பக்கமா வந்தேன்..

என்னை முட்டாளாக்க முடியாது...
உதவி!
வேகமா ஓடறான்.

சிகால் பறக்கிறான்
ஒரு நாள் சிகால், நாவல் மரத்தைப் பார்த்தான். அதன் கிளைகளில் ஏராளமான ஒளவால்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.
என்ன அழகான கொழு கொழு ஜீவன்கள். ஒன்று கிடைத்தாலும் போதும் என் வயிறு நிறையும். ம்... மேலே போவது எப்படி?

அப்போது பந்திலாவைப் பார்த்தான் சிகால்.
ல்ல வேளை வந்தியே! அந்த ஒளவால்களில் ன்றின் தாயார் அபாய லையில் இருக்கிறாள் தற்கு அதைத் தரிவிக்கணும்.

ஐயோ, பாவம்!
இந்தக் கிளையைக் கொஞ்சம் வளைக்கிறாயா பந்திலா?

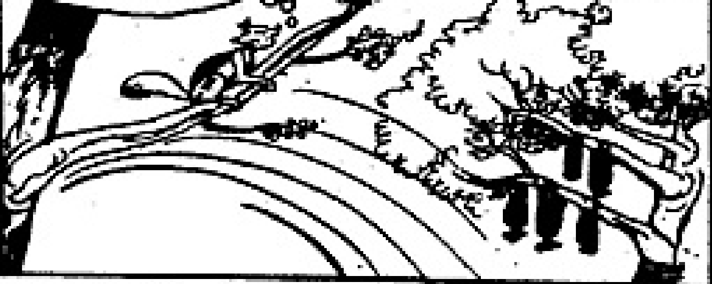
கால் விருப்பப்படி பந்திலா அந்த கிளையைத் தழைக்க, அவன் அதில் தாவி றினான்.
நான் விடு என்றதும் கிளையை நீ விடுவி.

விட்டுடு.
பந்திலா வளைத்திருந்த கிளையை விடுவிக்க, சிகால் வில்லிலிருந்து விடுபட்ட அம்பு போல் ஆகாயத்தில் பறந்தான்.

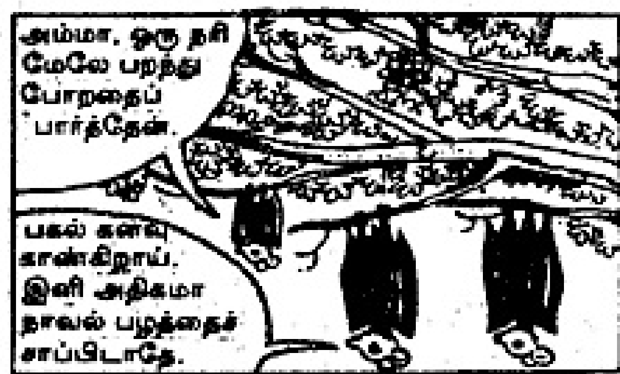

ஒளவால்கள் தொங்கும் நாவல் மரத்தில் போய்க் குதிக்கிறேன்.

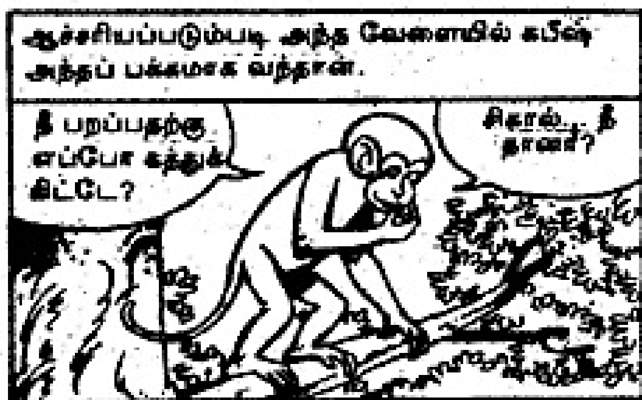

அந்தப் பசங்க பகல் குருடு... நான் வருவதை அறியமாட்டாங்க... ஹி...ஹி...ஹி..!

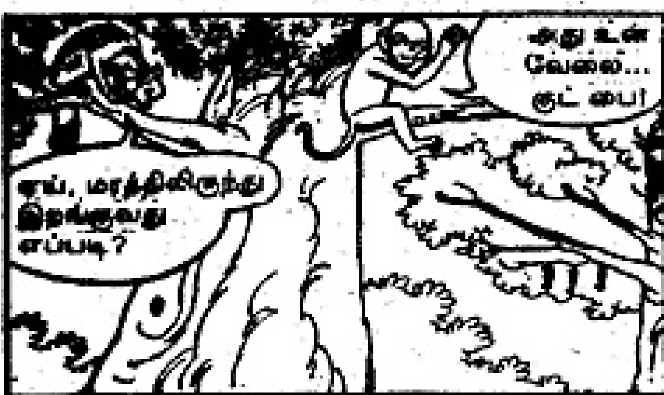

ஐயோ! நான் அந்த மரத்தைத் தாண்டி வந்துட்டேன்!
ய்...ய்... ய்...யீ.

அம்மா, ஒரு நரி மேலே பறந்து போறதைப் பார்த்தேன்.
பகல் கனவு காண்கிறாய். இனி அதிகமா நாவல் பழத்தைச் சாப்பிடாதே.

சிகாலின் துரதிர்ஷ்டம் நாவல் மரத்தில் குதிக்காமல் அடுத்துள்ள மரத்தில் போய் விழுந்தான்.

ஆச்சரியப்படும்படி அந்த வேளையில் கபீஷ் அந்தப் பக்கமாக வந்தான்.
நீ பறப்பதற்கு எப்போ கத்துக்கிட்டே?
சிகால்... நீ தானா?

ஏதோ மாதிரி இருக்கியே. உடல் நலமில்லையா?
உன் வேலையைப் பார்த்துக் கிட்டுப் போ.

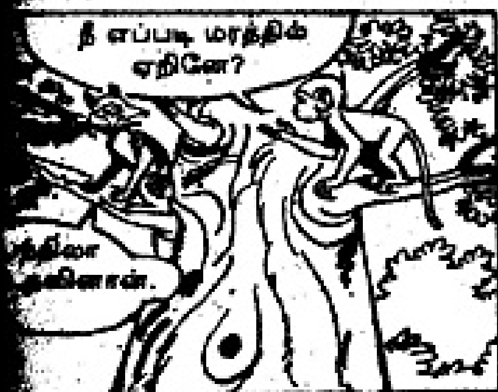

ஏய், மரத்திலிருந்து இறங்குவது எப்படி?
அது உன் வேலை... குட் பை!

சட்டென்று சிகால் உஷாரானான். அவன் கண்டுபிடிப்பே அதற்குக் காரணம்.
இந்த மரத்துக்கு கீழே தானே முயல்கள் வந்து விளையாடும்!

நான் இங்கேயே ஒளிந்திருந்து அவை வந்ததும் அதன் மீது பாய்கிறேன்.
என்னப்பா மௌன மாயிட்டே?

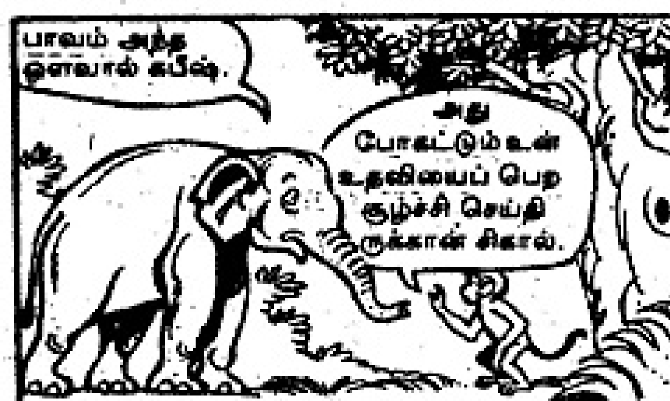

அந்த அயோக்கியன் பீலுவைப் பார்த்தேன். அவன் என்னைத் தேடிகிட்டிருக்கான். அதான்–

...நான் இந்த மரத்திலே இப்படி ஒளிந்துகிட் டிருக்கேன்.

நீ எப்படி மரத்தில் ஏறினே?

சிகாலை விட்டு, கபீஷ் கிளம்பினான். போகும் வழியில் பந்திலாவைச் சந்தித்தான்.
நீ சிகாலைப் பார்த்தியா? அந்த ஒளவாலிடம் அவன் செய்தியைக் கூறினானா என்பதைத் தெரிஞ்சுக்கணும்.
எந்த ஒளவால்?

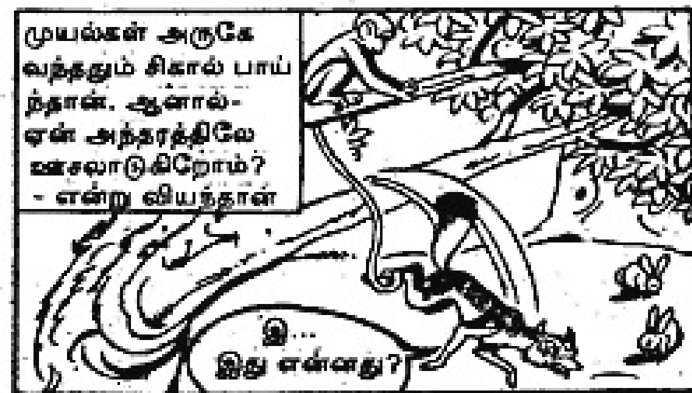

இதான் விஷயமா? ஒளவாலை தேடியா? கடவுளே! இப்ப அவன் முயல் களுக்காகக் காத்திருக்கான்.

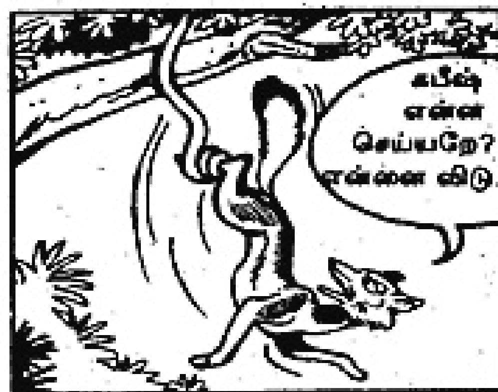

பாவம் அந்த ஒளவால் கபீஷ்.
அது போகட்டும் உன் உதவியைப் பெற சூழ்ச்சி செய்தி ருக்கான் சிகால்.

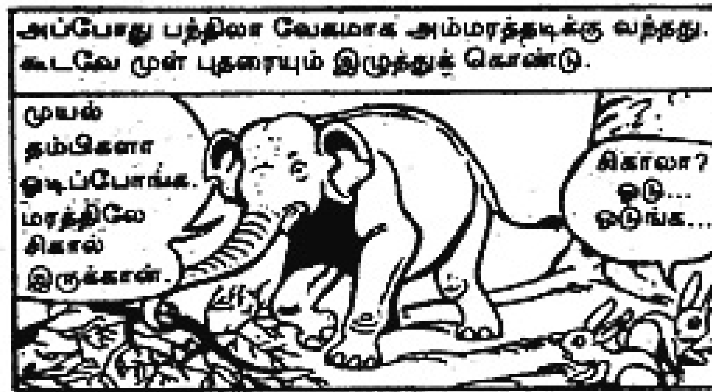

மரத்திலே அவன் காத்துக்கிட்டிருக் எனக்குத் நம்ம முயல் பிடிக்கத் மறக்க முடியாதபடி புகட்டணும். கேளு...

சிகால் சிரமப்பட்டுக் காத்திருந்தது வீண் போகவில்லை. சில முயல்கள் அம்மரத் தடிக்கு வந்து கொண்டிருந்தன.

அவை அருகே வந்ததும் கீழே குதித்து முடிந்த அளவுக்கு முயல்களை அமுக்கிடணும்.

முயல்கள் அருகே வந்ததும் சிகால் பாய்ந்தான். ஆனால்- ஏன் அந்தரத்திலே ஊசலாடுகிறோம்? - என்று வியந்தான்
இ...
இது என்னது?

கபீஷ் என்ன செய்யறே? என்னை விடு.

அப்போது பத்திலா வேகமாக அம்மரத்தடிக்கு வந்தது. கூடவே முள் புதரையும் இழுத்துக் கொண்டு.
முயல் தம்பிகளா ஓடிப்போங்க. மரத்திலே சிகால் இருக்கான்.
சிகாலா? ஓடு... ஓடுங்க...

பத்திலா பலமுறை போய் முட் செடிகளுடன் திரும்பி அவற்றை மரத்தைச் சுற்றி கீழே பரத்தியது. அதன் பின் கபீஷ் சிகாலின் வாலை விடுவித்தான்
உன்னை இங்கேயே விட்டுப் போறோம். குட் பை!

கபீஷ், நில். மரத்தைச் சுற்றி முள் புதர். நான் கீழே குதித்தால் செத்தேன்!
இப்போ முள் பிரச்னை. இல்லையா?

நாளை காலை வரை இங்கேயே காத்திரு. நாங்கள் மறுபடி வந்து அதை அகற்று கிறோம்.
வேண்டாம் கபீஷ் - பத்திலா, என்னை இப்படி விட்டுப் போகாதீங்க.

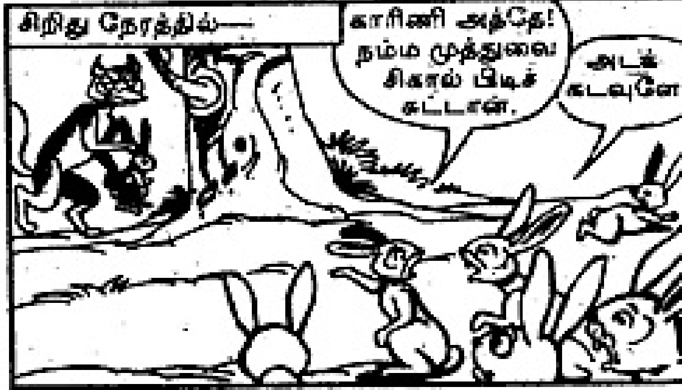

அன்று வீடு திரும்பாதாவன் சிகால் மட்டும் தான்.
அம்மா, மரத்துமேலே ஒரு நரியைப் பார்க்கிறேன்!
இரவு விழித்திருக்கும் போதும் பகல் கனவா? அளவுக்கு மீறிச் சாப் பிடாதேன்னா கேக்கறியா?

சிகால் சன்யாசியாகிறான்
ஒரு நாள் முத்து கிழங்குகளைக் கொறிப்பதை சிகால் பார்த்தான்.

ஓசையின்றி வந்து அவன் மீது பாய்ந்தான்.
புடிச்சிட்டேன்!
ஐயோ!

மாமா! ஆஹா, இது ஒரு திட்டத்துக்கு யோசனை தருது!

சிறிது நேரத்தில்—
காரினி அத்தே! நம்ம முத்துவை சிகால் பிடிச்சட்டான்.
அடக் கடவுளே!

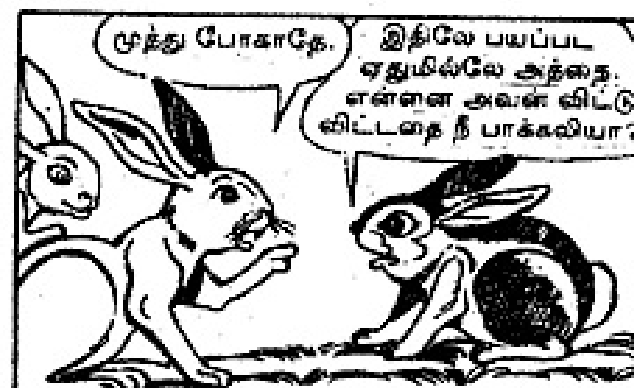

பய, அக் கொடி பீலுவோட குகை கத்திக்கிட்டிருந்தான்.

இனி அபாயமில்லே, ஓடிப்போடா....
என்னால் நம்பவே முடியலியே!

காலத்தில் பீலுவின் நண்பனாக வெட்கப்படறேன். ஒரு யோகியைச் சந் என் பாவங்களை அவர்.

ஆகவே நான் சன்யாசியாக முடிவு செய்துள்ளேன். இது வரை நான் செய்த பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் தேட விரும்புகிறேன்.

என்னோடு வாங்க. இந்தக் காட்டிலேயே சுவை மிக்க செழுமையான புல் இருக்குமிடத்தைக் காட்டறேன்.
தயார்!

மூத்து போகாதே.
இதிலே பயப்பட ஏதுமில்லே அத்தை. என்னை அவன் விட்டு விட்டதை நீ பாக்கலியா?

நான் உங்க கூட வறேன், மாமா!
நானும்.
நாங்கூட!

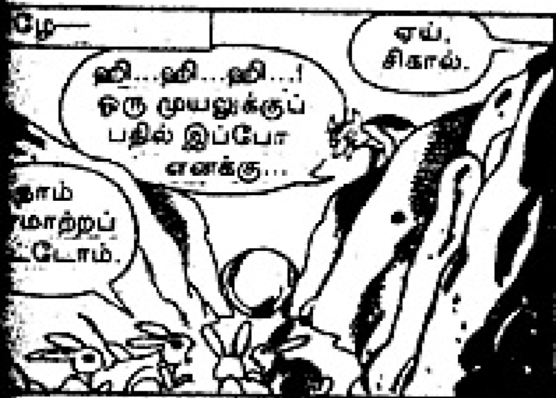

இதனிடையே ஆகாயத்தில்—
பாஞ்சா, இந்த அற்புதமான பிரயாணத்துக்கு ரொம்ப நன்றி. நீ களைத்திருந்தால் என்னைக் கீழே விடு!
களைப்பில்லை.

நாம் அந்த மலை மீதாகப் பறந்து செல்வோம்.

அவர்கள் மலை மீதாகப் பறந்து சென்ற போது—
ஓ...ஓ! கபீஷ் கெட்ட செய்தி. சிகால் சில முயல்களை ஏமாற்றி, ஒரு வழிப்பாதையில் அழைத்துப் போகிறான்.
2/60

கணவாயின் பாதையை - ஒரு பெரும் பாறையை உருட்டி அடைக்கிறான்.

அவனால் தாவி வெளியேற முடியும். முயல்களால் முடியாது.
நிஜம் தான் பாஞ்சா.

மே—
ஹி...ஹி...ஹி...! ஒரு முயலுக்குப் பதில் இப்போ எனக்கு...
ஏய், சிகாம்.
நாம் மாற்றப் ட்டோம்.

பீஜு! ஐயோ!

இந்த முயல்களை அவன் பார்த்தால், அத்தனையையும் தானே விழுங்கி டுவான்.

நண்பா அங்கேயே இரு. இங்கே பெரிய பெரிய தேள்கள் உள்ளன.

என்ன விஷயம் சொல்லு.
நான் ஒரு பயங் கரமான கனவு கண்டேன் சிகாம்...

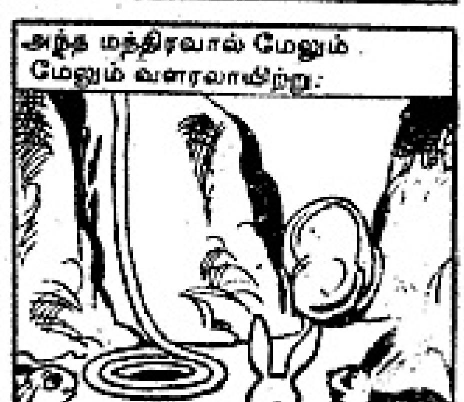

சொல்றேன் கேளு—
சரியான அறுவை!

இது நமக்கு வாய்ப்பு. பாஞ்சா, கீழே இறங்கு.

அது கபீஷ்!
ஷ்...ஷ்... ஷ்...!

பாறை ரொம்ப கனம், தூக்க முடியாது. அவர்களை வெளியேற்ற என் வாலைத் தான் பயன்படுத் தணும்

பாஞ்சா, கண்காணி.
கபீஷ் தன் வாலை, குகைவாய்ப் பாறைக் குள் நுழையவிட்டான்.

அந்த மந்திரவால் மேலும் மேலும் வளரலாயிற்று.

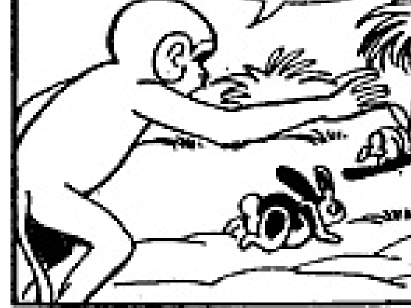

குழியின் ஒரு பக்கத்தில் வால்கருள் சரிவான படி போல அமைந்தது. பிறகு—
அதில் ஏறி வெளியே வாருங்கள்.

முயல்கள் ஒவ்வொன்றாக சரிவாக அமைந்துள்ள வால்கருளில் ஏறி...

...முடிவாக முத்து வெளியேற கபீஷ் உதவிக் கொண்டிருக்க—
அவன் நம்மைப் பார்த்துட்டான்.

என் முயல்கள்!
உன் முயல்களா?

அதாவது முயல்களேன்.... பிடி அவற்றை.

முத்து ஓடு... ஓடு!!

உன் முயல்கள் தப்பி விட்டன சிகால். இனி இங்குள்ள பள்ளத்தில் இருக்கும் உன் மானும் கூடத் தப்பிவிடும்.
மானா?

நீ மானைப் பிடிச்சியா?
அவனை நம்பாதே பீலு. முயல்கள் தப்பியோட அவ காசமளிக்கிறான்.

உன்னை நம்ப முடியாது. மற்றொரு குழியைப் பார்க்கலாம் வா.
கபீஷ், இதுக்கு நான் பழி வாங்கறேன். இரு. இரு..!

பாஞ்சா, நாம் போகலாம். முயல்கள் ஆபத்திலிருந்து தப்பி விட்டன.

பாவம் சிகால், இல்லே! பீலு அவனிடம் ஏகக் கடுப்பாயிருக்கான். ஹு...ஹ்ா...

பீலுவுக்கு ஆபத்து
அச்சமூட்டும் புலி பீலு. இலகு வில் பயப்படாது. ஆனால் ஒரு நாள், காட்டிலுள்ள மிருகங்களெல்லாம் வியக்கும்படி. பீதியோடு ஓடிக் கொண்டிருந்தான் பீலு.
!!

விரட்டி வருவதை நிறுத் திட்டாங்கன்னு நினைக்கிறேன்.

டுமீல்
டுமீல்
ய்யோ

கடவுளே! வேட்டைக் காரங்க இன்னும் துரத்திக்கிட்டு வராங்க.

இனி என்னால் ஓட முடி யாது... யப்பாடி... ம்... அம்மாடி! என்ன செய்யலாம்?

மாதிரி வேளைகளில் நண்பர்க ம் தான் போகணும். சிகால் டப் போறேன். என்ன ய்யணும்னு அவனுக்குத் தெரியும்.

அருமை நண்பா, சிகால்-சிகாமணி! உதவி செய்யப்பா!
உனக்கு உதவியா!
சிகாலுக்கு அதிர்ச்சி. இதுவரை யா அவனிடம் உதவி கோரியதில்லை.

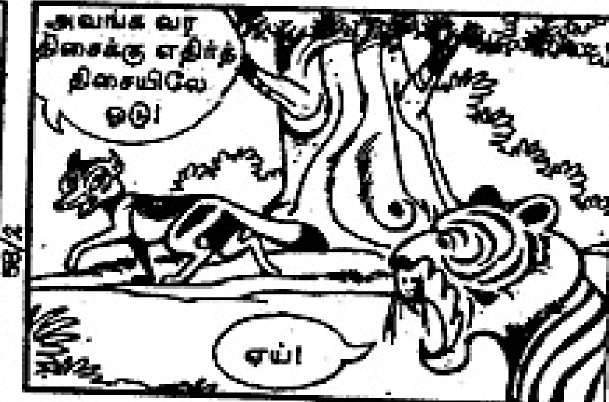

என்ன விஷயம், பீலு?
என்னை நிறைய வேட்டைக்காரர்கள் துரத்திக்கிட்டு வராங்க.

மைல் கணக்கா விரட்டிக்கிட்டு வராங்க என்னை. அவங்க கிட்ட துப்பாக்கி இருக்கு - கார் இருக்கு.

நான் என்ன செய்வேன்? இனி என்னால் ஓட முடியாது.
துப்பாக்கியோடு மனிதர்கள்! இவன் அருகே நிற்கக் கூடாது. தவறுதலா என் மீதும் குண்டு பாயலாம்

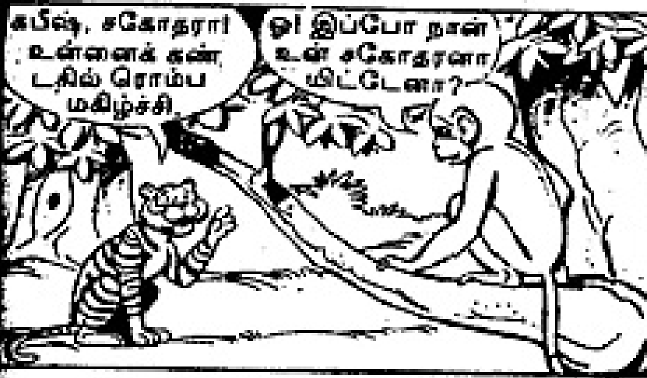

அமைதியா இரு பீலு. அமைதி! பீதியடையாதே. எந்தப் பக்கமிருந்து வராங்க?
இந்த வழியா.

அந்தப் பக்கமிருந்தா, அப்போ ஒரே ஒரு வழி தான இருக்கு.
சிகால், நீ என்னைக் கை விட்டுடாதே நான் என்ன செய்யணும் சொல்.

அவங்க வர திசைக்கு எதிர்த் திசையிலே ஓடு!
ஏய்!

தன் வாலில் தீப்பிடித்தது போல் சிகால் ஓடலானான்..
ஏய், சிகால் வாடா!

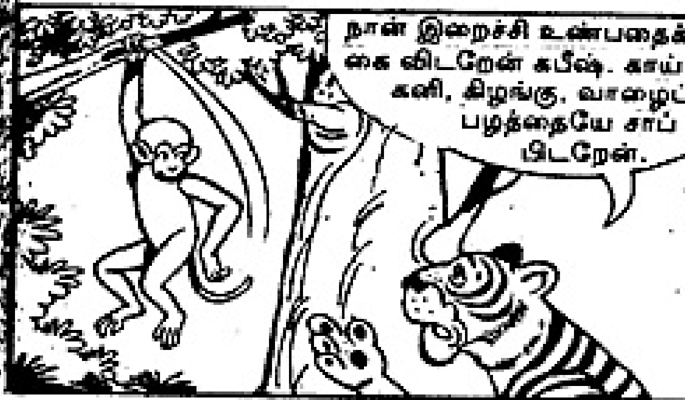

பீலு, என்ன விஷயமப்பா? ரொம்ப பேஜாரா இருக்கியே?
கபீஷ்

கபீஷ், சகோதரா! உன்னைக் கண் டதில் ரொம்ப மகிழ்ச்சி.
ஓ! இப்போ நான் உன் சகோதரனா யிட்டேனா?

என்னை நூற்றுக்கணக் கான வேட்டைக்காரர்கள் துரத்தி வராங்க. அவர்கள் கிராமத்தில் புகுந்து நாசம் விளைவித்த கொலைகாரப் புலின்னு என்னைத் தவ றாக நினைச்சுட்டாங்க.

எனக்கு உதவு சகோதரா! கபீஷ்... இல்லேன்னா நான்...
இதோ வந்து ட்டாங்க!
டுமீல்!

பீலுவின் நிலை கண்டு கபீஷ் மனம் இளகியது.
நீ ஒரு அயோக் கிய சகோதரன் பீலு. ஆனாலும் இவ்வேளையில் உனக்கு உதவறேன், நீ திருந் துவேங்கற நம் பிக்கையில்.
நிச்சயம் நிச்சயம்.

நான் இறைச்சி உண்பதைக் கை விடறேன் கபீஷ். காய், கனி, கிழங்கு, வாழைப் பழத்தையே சாப் பிடறேன்.

அந்த வேட்டைக்காரர்கள் - தாங்கள் தேடும் புலி நீ அல்ல என்று நினைக்க ணும். கவனமாகக் கேட் டுக்கோ.

சிறிது நேரத்தில் வேட் டைக்காரர்கள் வந்தனர்.
இங்கு தான் எங் கேயோ பதுங்கி இருக்கு. ஜீப்பை விட்டு இறங்கி அரைவட்டமா முன் னேறுவோம், புதர் களை நோக்கி.

கபீஷ், மற்றவர்களிடமி ருந்து பிரிந்து வந்த இரு வரைத் தொடர்ந்தான். பிறகு—
ஹேய்!

கபீஷைத் தொடர்ந்து வந்த பீலு தன் பங்கை நிறைவேற்ற மறைவிடத்திலிருந்து வெளிப்பட்டான்.

மயங்கி விழுந்தவனை பீலு முகர்ந்து பார்த்தான். அவன் முகத்தைப் பார்த்தான், தன் பாதத்தால் தட்டிக் கொடுத்தான்.

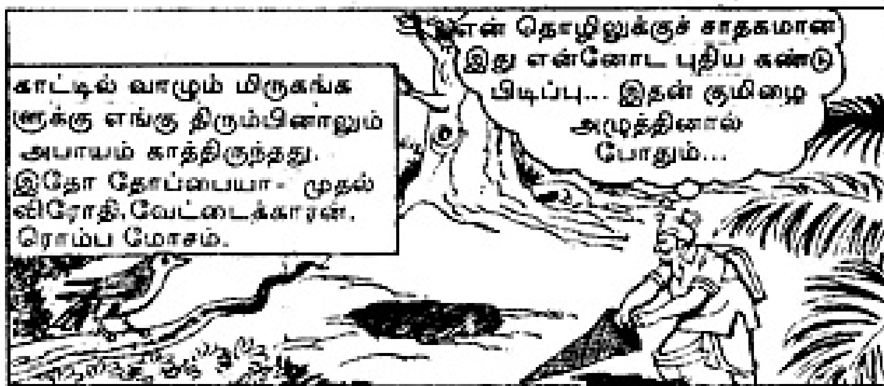

காட்டில் வாழும் மிருகங்க ளுக்கு எங்கு திரும்பினாலும் அபாயம் காத்திருந்தது. இதோ தோப்பையா- முதல் விரோதி, வேட்டைக்காரன், ரொம்ப மோசம்.
என் தொழிலுக்குச் சாதகமான இது என்னோட புதிய கண்டு பிடிப்பு... இதன் குமிழை அழுத்தினால் போதும்...

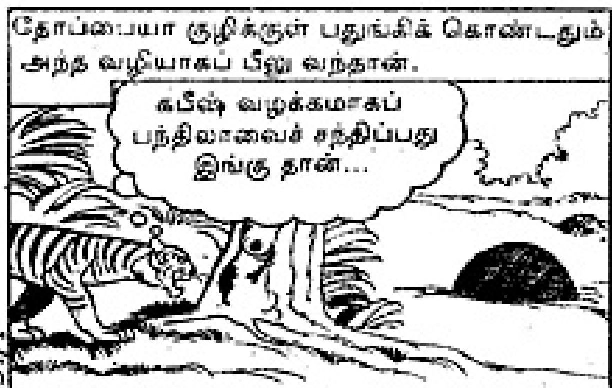
இதோ, கனமில்லாத உடனே ...வான - கீழே வைத்தால ...றை போலத் தோற் றமளிக்கும் இது.

நான இந்தக் குழி யில் உட்கார்ந்து கொண்டு இந்த பாறை மூடியி னால் மூடிக் கொண்டு...

அந்த மந்திரவால் குரங்கு வரு வதறகாகக் ...திருந்கேன். அவன் தோழன் குட்டி யானையைச் சந்திக்க எப்போதும் இங்கு தான் வருவான்.

தோப்பையா குழிக்குள் பதுங்கிக் கொண்டதும் அந்த வழியாகப் பீலு வந்தான்.
கபீஷ் வழக்கமாகப் பந்திலாவைச் சந்திப்பது இங்கு தான்...

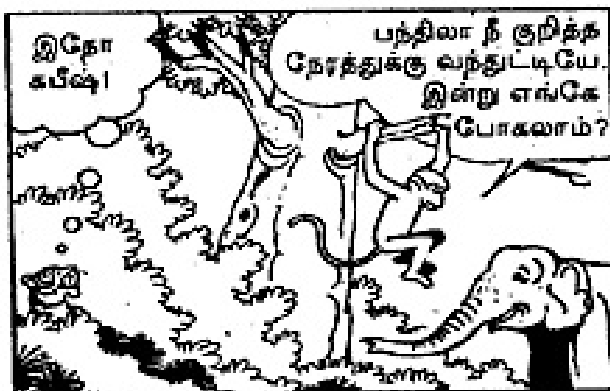
...ன் இங்கு அவன் வர ...காகக் காத்திருந்தால் என்ன? அவன் அகப் பட்டால் என் உணவுப் பிரச்னை தீரும்... ஹ...ஹ..ஹா!

இந்தப் புதரில் ஒளிந்து கொள்ளலாம். அற்புத மான திட்டம் இது.

அடக் கடவுளே! அந்தப் புலி புதரிலே மறைந்து காத்துக்கிட்டிருக்கே. இந்தக் குழியிலிருந்து இப்போ என்னாலே நகர முடியாதே.

இப்படி, காட்டில் எல்லாரும் பயமூட்டும் அவ்விரு ஜீவன்களும் ஒன்றுக்கொன்று பயந்தபடி மறைந்திருந்த அப்பகுதிக்கு...
ஆ! இதோ பந்திலா வருது.

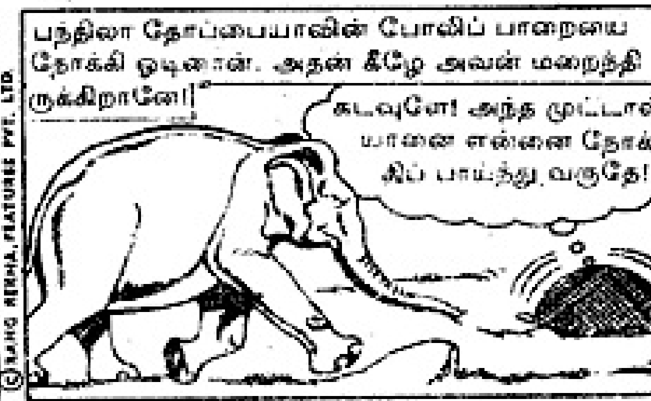

இதோ கபீஷ்!
பந்திலா நீ குறித்த நேரத்துக்கு வந்துட்டியே. இன்று எங்கே போகலாம்?

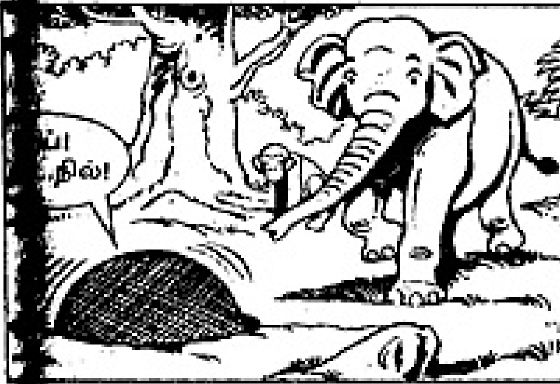

நண்பா, நீ எங்கும் போக வேண்டாம்.
பீலு!

கடைசியில் உன்னைப் பிடிச்சட்டேன்.
பீலு அவனை விடு. இல்லே உன்னை... உன்னை...

ஹ...ஹா...ஹா! என்னை செய்வே பந்திலா? பேசாம ஓடிப் போயிடு... ஆமா...
ஏய்... நீ...நீ

இரு காட்டறேன்... அவனை விடலே இந்தப் பாறையை உன் மீது தூக்கிப் போடுவேன்.
© RANG REKHA FEATURES PVT. LTD.

பந்திலா தோப்பையாவின் போலிப் பாறையை நோக்கி ஓடினான். அதன் கீழே அவன் மறைந்திருக்கிறானே!
கடவுளே! அந்த முட்டாள் யானை என்னை நோக்கிப் பாய்ந்து வருதே!

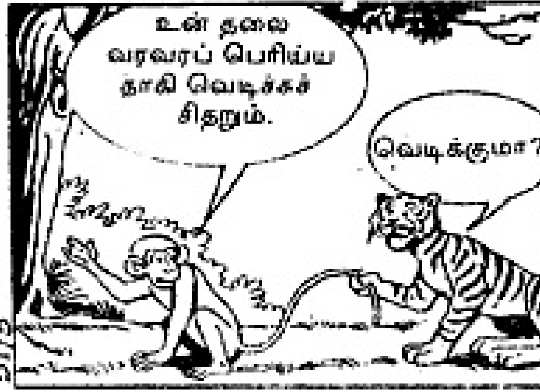

நில்!

தோப்பையா பீதியில் அலற... பந்திலா திகைத்துப் போய் நின்றது.
பேகம் பாஜை!
?!

குரல் அதை பீதியு
செய்துட்டுது. அது திரும்பி ஓடிப் போகணும்.
போ... திரும் பிப் போ.. ம்.. கு...கு...

அது தோப்பையா குரல்னா... சந்தேகமே இல்லை...
ஆ... எ... என்ன சொல்லுது கபீஷ்?

து புனிதமான இட ம். எந்தப் பிராணி யும் இங்கே வேட் டையாடக் கூடாதாம்
அதாவது நீ என்னை உடனே விட்டுடணும். இல்லேன்னா கொடிய நோயினாலே உனக்கு மரணம் ஏற்படுமாம்

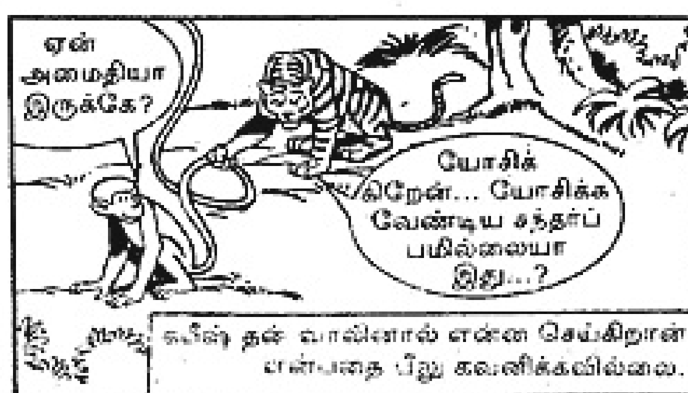

உன் தலை வரவரப் பெரிய்ய தாகி வெடிச்சுச் சிதறும்.
வெடிக்குமா?

ஆனா.. ஆனா... நீ நிஜம் சொல்றேன்னு தான் எப்படி நம்ப றது? நீ கதை அளப்பே. அதன் மொழி உனக்கெப்படித் தெரியும்?

சரிதான்... நீ என் னைச் சாப்பிடு. என்ன நடக்கிறதுன்னு பாரு...

ம்... இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களிலே சிகால் இருக்கணும். என்ன செய் யலாம்.

ஏன் அமைதியா இருக்கே?
யோசிக்கிறேன்... யோசிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பமில்லையா இது...?
கபீஷ் தன் வாலினால் என்ன செய்கிறான் என்பதை பீலு கவனிக்கவில்லை.

கபீஷ் தன் வாலை வாரவிட்டு ஒரு மரக் கிளையைப் பற்றி, தன் முழுப்பலத்துடன் அதை இழுத்தான்.
படார்

பீலு... அதோ பார்... கிளை முறிந்து விழுகிறது.

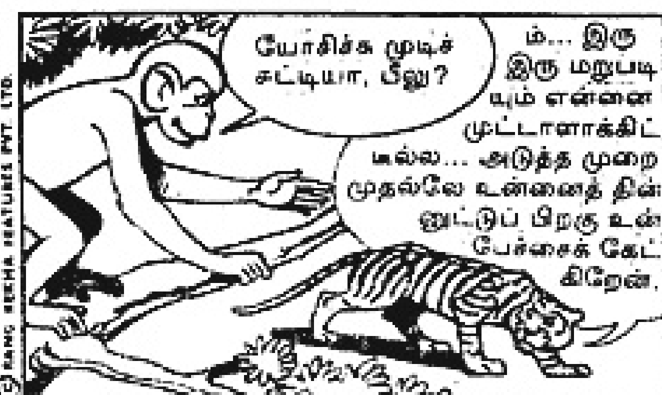
பீலு கபீஷின் வாலை விட்டு விட்டு துள்ளிக் குதித்து அப்பால் போனான்.
நான் தப்பி ஓட இது தான் வேளை.
51/4

தோப்பையா பேயைக் கண்டவன் போல ஓடலானான். பாறை ஓடுவதைக் கண்ட பந்திலா பீதி அடைந்து வேறு பக்கமாக ஓடியது.
அய்யீயீக்!

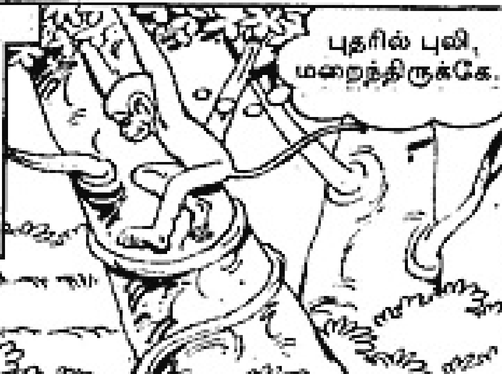

கபீஷ் அருகிலிருந்த மரத்துக்குத் தாவினான்.
ஏய்... வந்துரு!

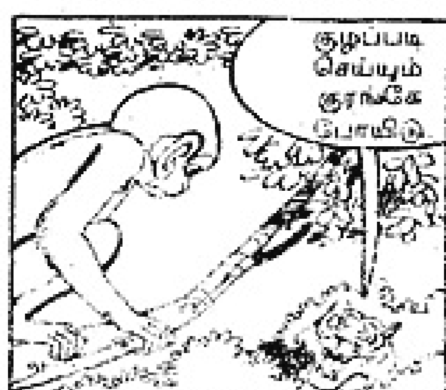
யோசிக்க முடிச்சட்டியா, பீலு?
ம்... இரு இரு மறுபடியும் என்னை முட்டாளாக்கிட்டலை... அடுத்த முறை முதல்லே உன்னைத் தின்னுட்டுப் பிறகு உன் பேச்சைக் கேட்கிறேன்.

கபீஷ்

காட்டில் ஓர் இடத்தில் எந்த மிருகமும் வேட்டையாடக் கூடாது, மிருக ராஜா சிங்கம் கூறுவதைக் கேட்க மிருகங்கள் கூடும் இடம் அது.
ஒருநாள் கபீஷ் அவ்வழியாகப் போனான்.
புதரில் புலி, மறைந்திருக்கே.

ஏய் புலியே
ன் வாலைப்
ாத்துட்டேன்

இனி அதை உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு பயனில்லே, வா வெளியே

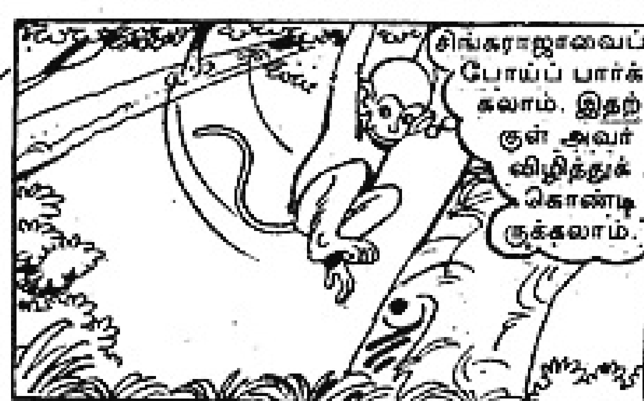

குழப்படி செய்யும் குரங்கே போயிடு

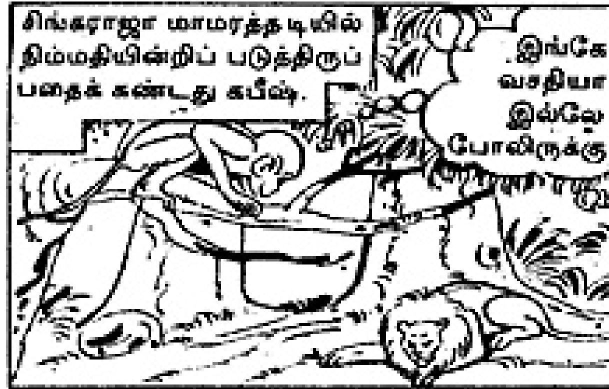

ராஜா பார்த்தால் உன்னைக் காட்டிலிருந்து விரட்டிடுவார்
ப்போ சிங்க ராஜா தூங்கிக் டிருப்பார். ... ஹி...

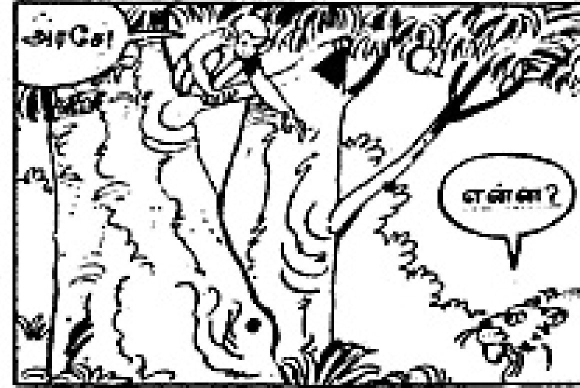

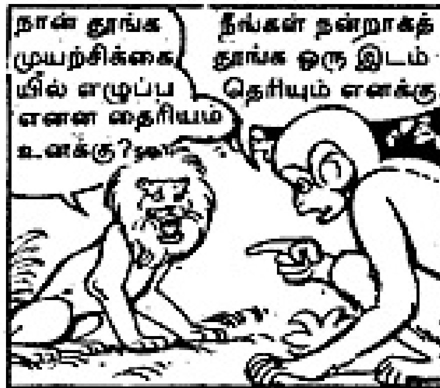

உன்னைத் தான் காட்டை விட்டுத் துரத்துவார்.

என்ன செய்யலாம். நாளெல்லாம் இங்கிருந்தபடி மிருகங்களை, இங்கு வராதீங்கன்னு எச்சரிக்க முடியாது.

சிங்கராஜாவைப் போய்ப் பார்க்கலாம். இதற்குள் அவர் விழித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

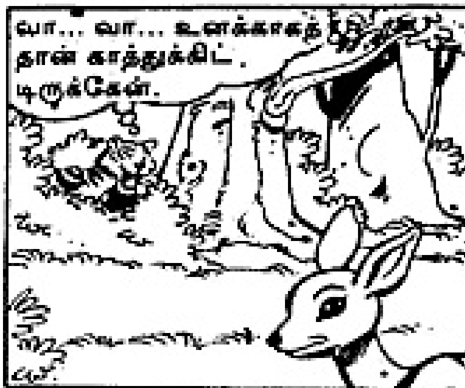

சிங்கராஜா மாமரத்தடியில்
நிம்மதியின்றிப் படுத்திருப்
பதைக் கண்டது கபீஷ்.
இங்கே
வசதியா
இல்லே
போலிருக்கு.

அரசே!
என்ன?

நான் தூங்க
முயற்சிக்கை
யில் எழுப்ப
என்ன தைரியம்
உனக்கு?
நீங்கள் நன்றாகத்
தூங்க ஒரு இடம்
தெரியும் எனக்கு.

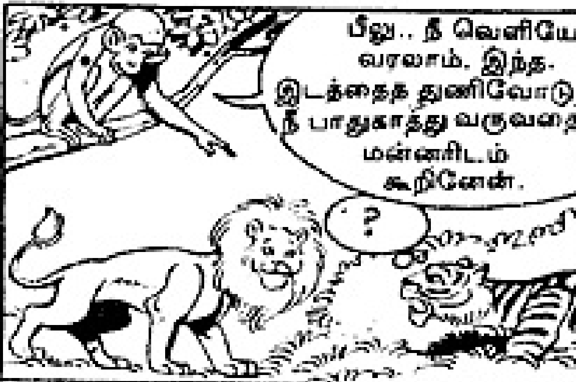

சுகமாத் தூங்கலாம்
அரசே. அருகில்
தானிருக்கு.

இதனிடையே, புதர்
பீலு தன்னை நோக்கி ஒரு
வருவதைக் கண்டு
நல்ல
வேட்டை!

வா... வா... உனக்காகத்
தான் காத்துக்கிட்
டிருக்கேன்.

அதன் மீது பாயப் போகும்
சமயம்-
அதோ அந்த இடம்
தான் அரசே.
?!
67/2

க...கபீஷ்... சிங்க
வோடு வரான்...
தொலைந்தேன.

பீலு.. நீ வெளியே
வரலாம். இந்த
இடத்தைத் துணிவோடு
நீ பாதுகாத்து வருவதை
மன்னரிடம்
கூறினேன்.
?

ஆமா... இங்கே
குளிர்ச்சியா இருக்கு.
உங்கள் இருவருக்கும்
நன்றி.

இனி நீ போகலாம்.

அந்தக் குரங்கு என்னை எப்படி முட்டாளாக் கிட்டுது ம்...ம்... கர்ர்... ர்ர்ர்....

ஒரு நாளைக்கு! அவனைப் பிடித்து....

பீலுவுக்கு அவன் எதிர்பாராத படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது காட்டைச் சுற்றி வரும்போது.
அதோ இருக்கான் ராஸ்கல்!

பிந்துவுக்காகக் காத்திருந்தான் கபீஷ்.
இங்கே வந்து சந்திப்பதாகச் சொன்னாரே.

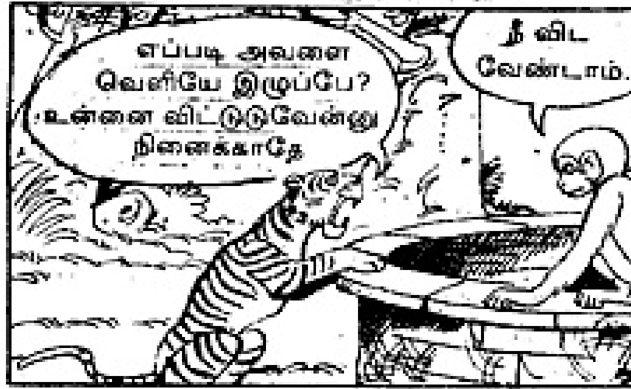

எங்கே போயிருப்பா....? பீலு!

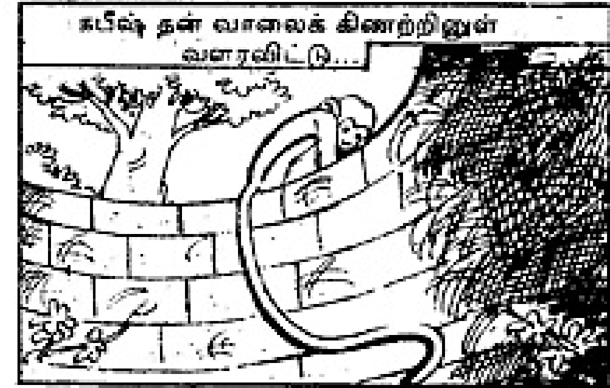

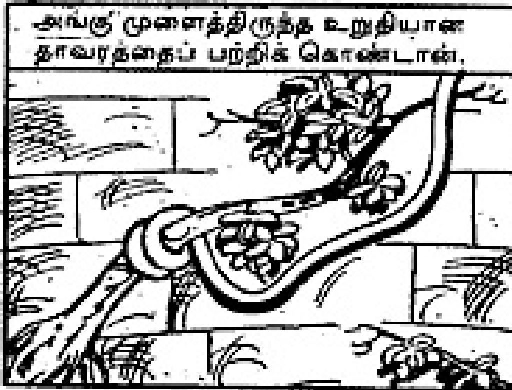

உன்னை இப்போ திங்கப்போறன்.
தாராளமா சாப்பிடு, பீலு.

முதலில் கிணற்றிலுள்ள பிந்துவை வெளியேற்ற எனக்கு உதவு....
கிணற்றில் விழுந்துட்டாளா?

அவளை வெளியே கொண்டு வந்தா, அவளையும் கூட விருந்தாக்கிக் கலாம்.

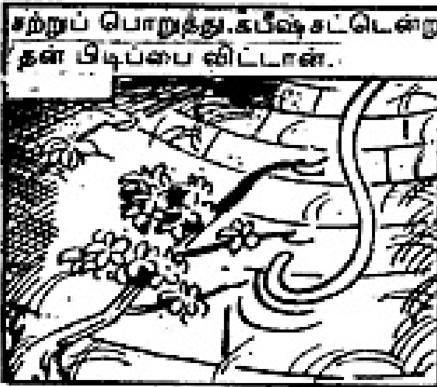

எப்படி அவனை வெளியே இழுப்பே? உன்னை விட்டுடுவேன்னு நினைக்காதே
நீ விட வேண்டாம்.

கபீஷ் தன் வாலைக் கிணற்றினுள் வளரவிட்டு...

அங்கு முளைத்திருந்த உறுதியான தாவரத்தைப் பற்றிக் கொண்டான்.

நான் அவனைப் பிடிச்சுட்டேன் நீ இழு.

தன் முழுபலத்தையும் பயன்படுத்தி பீலு இழுத்தான்.

சற்றுப் பொறுத்து, கபீஷ் சட்டென்று தன் பிடிப்பை விட்டான்.

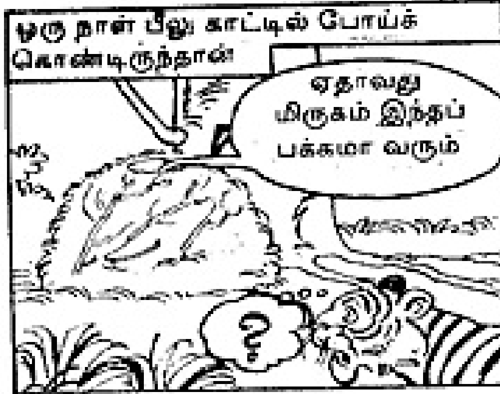

பீலு தன் நிதானமிழக்க, கிணற்றினுள் விழுந்தான்.

மித்து ஓடு... பீலு இருக்கான் இங்கே.
மித்து!

அப்போ அவன் கிணற்றில் இல்லையா? அவன் மறுபடி என்னை முட்டாளாக்கிட்டான்.

ஒரு நாள் பீலு காட்டில் போய்க் கொண்டிருந்தான்
ஏதாவது மிருகம் இந்தப் பக்கமா வரும்
?

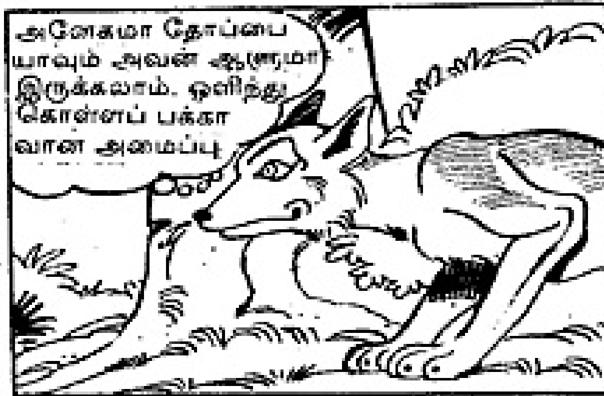

பேசும் புதர்.... ய்ய்யீ!

பீலு, என்ன விஷயம்? பயந்து போயி ருக்கியே?
ஒரு புதர் தானே பேசிக்கிறதைக் கேட்டா நீயும் தான் பயப்படுவே!

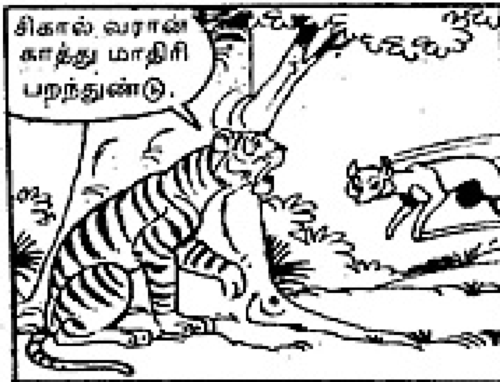

ஏதானும் மிருகம் வருவதற்காகக் காத்திட்டி ருக்காம். நல்லவேளை என்னைப் பார்க்கல்லே

பேசும் புதரா?
ஜாக்கிரதை

ஏகப் பழக்கம்.
தொண தொணக்காதே!
அதுக் குள்ளே ரெண்டு பேர்!

அனேகமா தோப்பை யாவும் அவன் ஆளுமா இருக்கலாம். ஒளிந்து கொள்ளப் பக்காவான அமைப்பு

சிகால் வரான் காத்து மாதிரி பறந்துண்டு.

புதர் தூரத்துது போலி ருக்கு.
பீலு நில்!

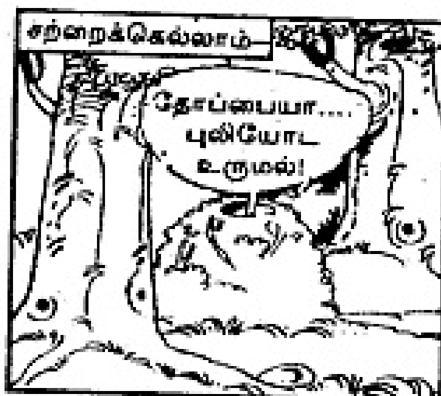

பயப்பட
ஏதுமில்லே அங்கே!
நிஜமாவா?

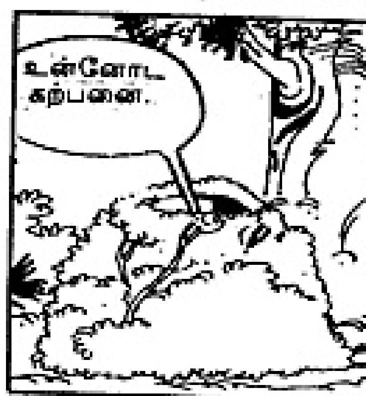

அது நிஜப் புதரில்லை
தோப்பையாவும்அவன்
ஆளும் அதிலே
ஒளிஞ்சிட்டிருக்காங்க.
ஓ!

ஜீஜு, அந்தப் புதரை
அவங்ககிட்டேயிருந்து
நாம் பறிச்சுக்கிட்டம்னா...

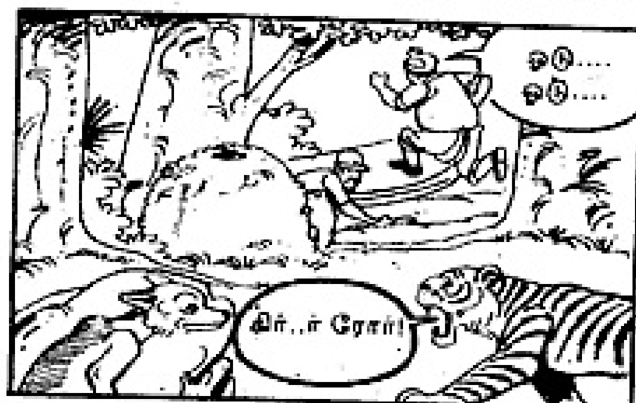

நாம் அதிலே
ஒளிந்து கொண்டு
நிறைய முயல்மான்
களைப் பிடிக்கலாம்.
ஆனா
அந்தப்புதரை
நாம்
எப்படி...

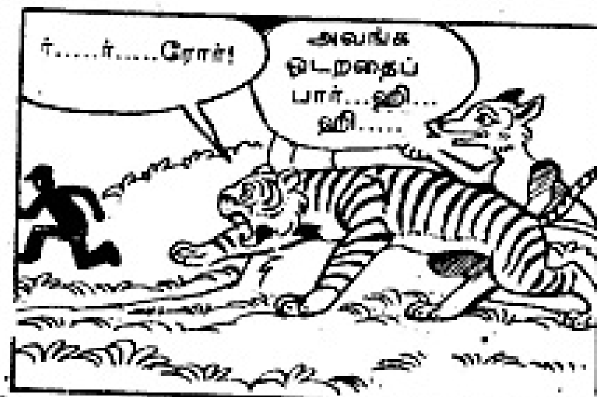

சொல்றேன்,
கேளு....

சற்றைக்கெல்லாம்—
தோப்பையா....
புலியோட
உறுமல்!

உன்னோட
கற்பனை.

ர்ர்..கிர்..ரோர்.

ஓடு....
ஓடு....
கிர்..ர் ரோர்!

ர்.....ர்.....ரோர்!
அவங்க
ஓடறதைப்
பார்...ஹி...
ஹி.....

கிர்ர்..
போதும் முட்டாள்!

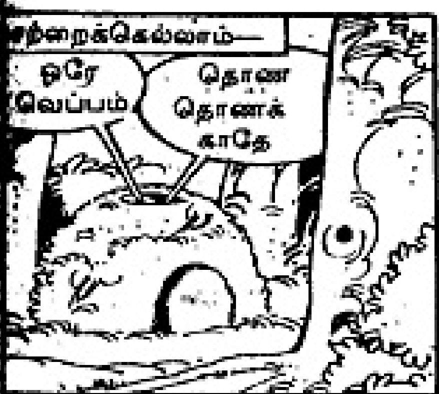

என்ன சென்னே.....?
ஒன்னு மில்லே பீலு.....

உனக்கு எப்ப டிப்பட்ட அதிச யமான குரல்னு...
ஆமா, எல்லாரும் சொல் வாங்க

என்னைப் போல எந்தப் புலியும் உறும முடியாது
நிஜம்தான்

கிர்ர் — ரோ.....
ய்..... பீலு...

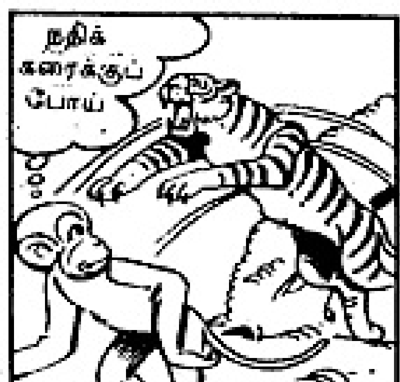

வா, நாம் அந்தப் புதருக்குள்ளே புகுந்துப்போம்

சற்றைக்கெல்லாம்—
ஒரே வெப்பம்
தொண தொணக் காதே

ஹே! அதேபார்

கபீஷ்!
இப்போ அவன் தப்ப முடியாது

இனிமை யான நான்..

நதிக் கரைக்குப் போய்

அடித்து வீழ்த்திட்டேன்
சீக்கிரம் இழுத்து வா. மான் கூட்டம் வருது.

கபீஷ் சற்றே மயங்கினான். விரைவில் நினைவு திரும்பியது.
இங்கிருந்து தப்பி யாகணும்.

பீலு, நான் சொல்லும் வரை நகராதே.

அந்த மானையும் காப்பாத் திடணும்.
கபீஷ் ஓசையின்றித் தன்
மேல் நோக்கி வளர விட்டான்

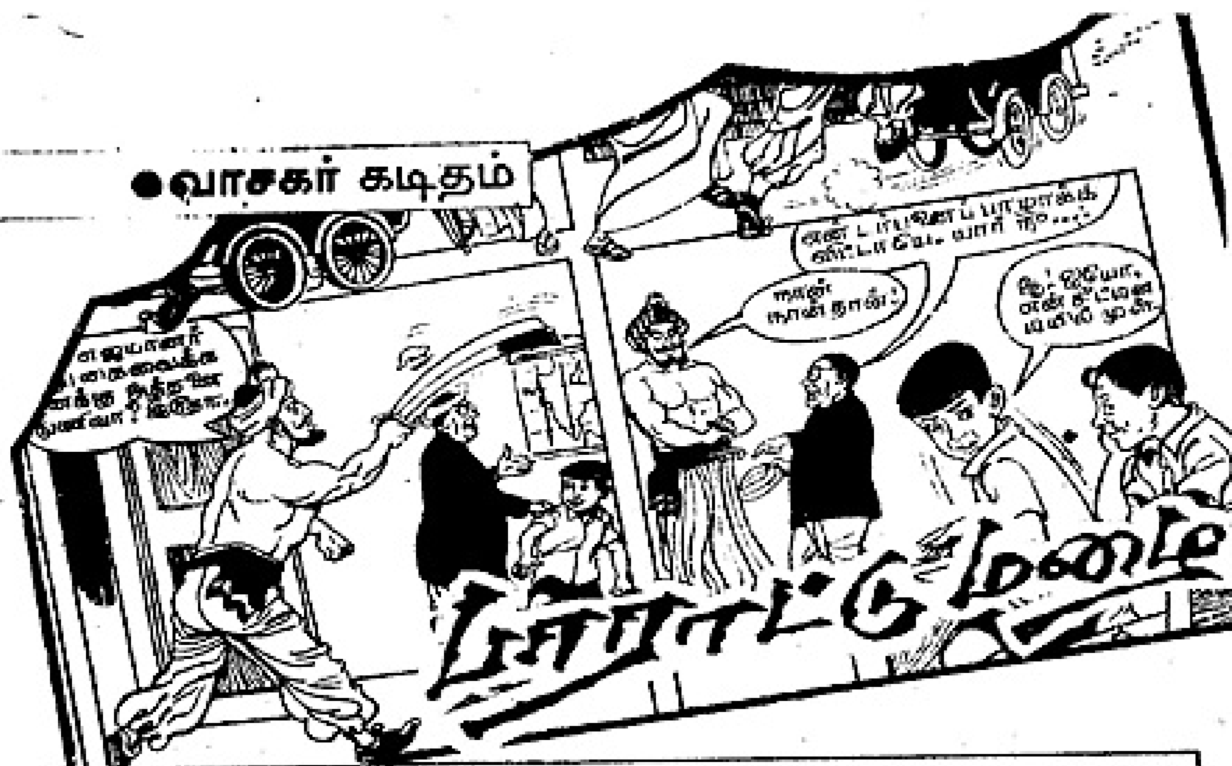

....மேலே ஒரு மரக்கிளையில் கெட்டியாகச் சுற்றிக் கொண்டான்.

இதோ மேலே போறேன்.

பு... புலி!
உயிர் பிழைக்க ஓடுங்க!

எல்லாம் ஓடிட்டுது
அவனும், தப்பிட்டான்

வாண்டு மாமாவின் கற்பனையில் உருவான 'பாட்டில் பூதத்தை'ப் படித்துச் சுவைத்தேன். கதையில் அடுத்து என்ன நிகழுமோ என்ற பரபரப்போடு படித்து முடித்தேன். கதை அருமையாக இருந்தது. மீண்டும் இந்த மாதிரிக் கதைகளை வெளியிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நன்றி!

—ஆர்.ஜெயப்பிரகாஷ், கோணவாய்க்கால் பாளையம்

வாண்டுமாமாவின் படைப்புக்களில் ஒன்றான பலே பாலு பாட்டில் பூதம் படித்தேன். மிக அற்புதமாகவும், நகைச்சுவையாகவும் இருந்தது. இவ்வாறு எல்லோருடைய மனதையும் கவரும்படியாக எழுதிய வாண்டு மாமாவுக்கு எனது பாராட்டுக்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

—எஸ்.ரீஜித், கோவை-18

'**பூ**தத்தீவு' கதையை எப்படிப் பாராட்டவதென்றே தெரியவில்லை. பூதத்தீவு கதையிலும் வீர விஜயன் அசத்தி விட்டான்.

—என்.ஸ்ரீதர், திருவொற்றியூர்

பலே பாலு பாட்டில் பூதம் மிகவும் அருமை. அடுத்து என்ன நிகழுமோ என்ற திகிலுடன் படித்தேன். காமிக்ஸ் உலகில் வாண்டு மாமா தனக்கு நிகரில்லை என்று கூறுவது போல இருந்தது அந்தக் கதை.

—இ.முகமது சாதிக், நடராஜபுரம்

அட! இம்மாதம் இரண்டு சித்திரக் கதைகளா! சிரிப்பதற்கும், சிந்திப்பதற்கும் ஒரு கதையும், மர்மங்கள் நிறைந்த மற்றொரு கதையும், இரண்டும் இனித்தன. சமத்துச் சாரு, சர்க்கரைக் கட்டி.

—ஆ.முருகன், சங்கராபுரம்-606 401.

பலே பாலுவை மீண்டும் எங்களிடம் அழைத்து வந்து

மகிழ்வித்த வாண்டு அங்கிளுக்கு ஜே!
—ஜி.கே.வெண்ணிலா, சைதை

பலே பாலு பாட்டில் பூதம் படித்தேன். மிகவும் அருமையாக இருந்தது. பக்கங்களைப் புரட்டியதே தெரியவில்லை. எழுத்துத் தான் மிகவும் சிறியதாக இருந்தது. ஆனால், கதையோ மிகவும் அருமையாக இருந்தது. இதை எழுதிய வாண்டு மாமாவிற்கு வணக்கம்.
—எஸ்.இஸ்மாயில், ஏர்வாடி

பாலுவின் சாகசம் போதாதென்று பூதத்தையும் பாலுவுடன் சேர்த்து அசத்தி விட்டார் வாண்டுமாமா. வெற்றிகரமாகத் தன் ஒரு வயதை எட்டப் போகும் பார்வதி சித்திரக் கதைக்கு வாழ்த்துக் கள்; மற்றும் நன்றிகள்.
—ம.கருணாநிதி, தேசூர்-604 501.

பார்வதி சித்திரக் கதைகள்-11ல் பலே பாலுவும் பாட்டில் பூதமும், மர்ம மாளிகையில் பலே பாலு - ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்கனி போல் இனித்தது. சமர்த்துச் சாரு படிக்க சுவை.
—எம்.சோமசுந்தரம், தருமபுரி-636 704.

பலே பாலு பாட்டில் பூதம் கதை அருமையாக இருந்தது. ஷேர்தில் (பாட்டில் பூதம்) கடைசியில் பாலுவின் அறிவுத்திறன் தன்னால் பாதிக்கப்படுவதை அறிந்து விலகி விடுவது அருமை. 'மர்ம மாளிகையில் பாலு' கதையும் அருமையாக இருந்தது.
—ந.ஜெகநாதன், திருவாரூர்

இதுவரை நான் பல சித்திரக் கதைகள் படித்திருக்கின்றேன். ஆனால், பார்வதி சித்திரக் கதை எல்லாவற்றையும் மிஞ்சி விட் டது. சூப்பர்ப்!
—கே.ஜே.ஹரி, துடியாலூர்-641 034

வாண்டுமாமாவின் பலே பாலு பாட்டில் பூதம் படித்தேன். அதை அடுத்து மர்ம மாளிகையில் பலே பாலு, அப்புறம் சமர்த் துச் சாரு மிகமிக அருமை. பாராட்டுக்கள். எங்கிருந்துதான் வருகி றதோ கற்பனைகள் வாண்டுமாமாவிற்கு. இந்த ஜென்மத்தில் வாண்டு மாமாவின் கதைகளைப் படிக்க பாக்கியம் பெற்றுள் ளேன். அடுத்த ஜென்மத்திலும் படிக்க ஆண்டவனை பிரார்த்திக் கிறேன்.
—பி.சாமிதுரை, திம்மாபுரம்

(C)Rang Rehka Features Bombay.
Printed and Published by A.Hariraman on behalf of M/s.Parvathy Publications.
Printed at Parvathy Art Printers, No:6, West Coovam River Road, Chindatripet, Madras-2
Editor: A.HARIRAMAN Associate Editor: V.K.MOORTHY (VANDUMAMA)
Suppliment of Poonthalir monthly